

manifestační mítink

#KonecLevnéPráce

11. 9. 2018 od 11.00, Kovanecká 27, Praha

Dokolik se může zvýšit moje mzda? Z jaké karetní doby? Budeme v práci trávit o půl hodiny méně? Jak zlepšit bezpečnost práce? Jak vysoká bude minimální mzda?

ČMKOS

Cena 49 Kč, pro předplatitele 45 Kč

>>>> Podrobnosti na str.
9, 12 a 13

Nové aktualizované vydání v prodeji

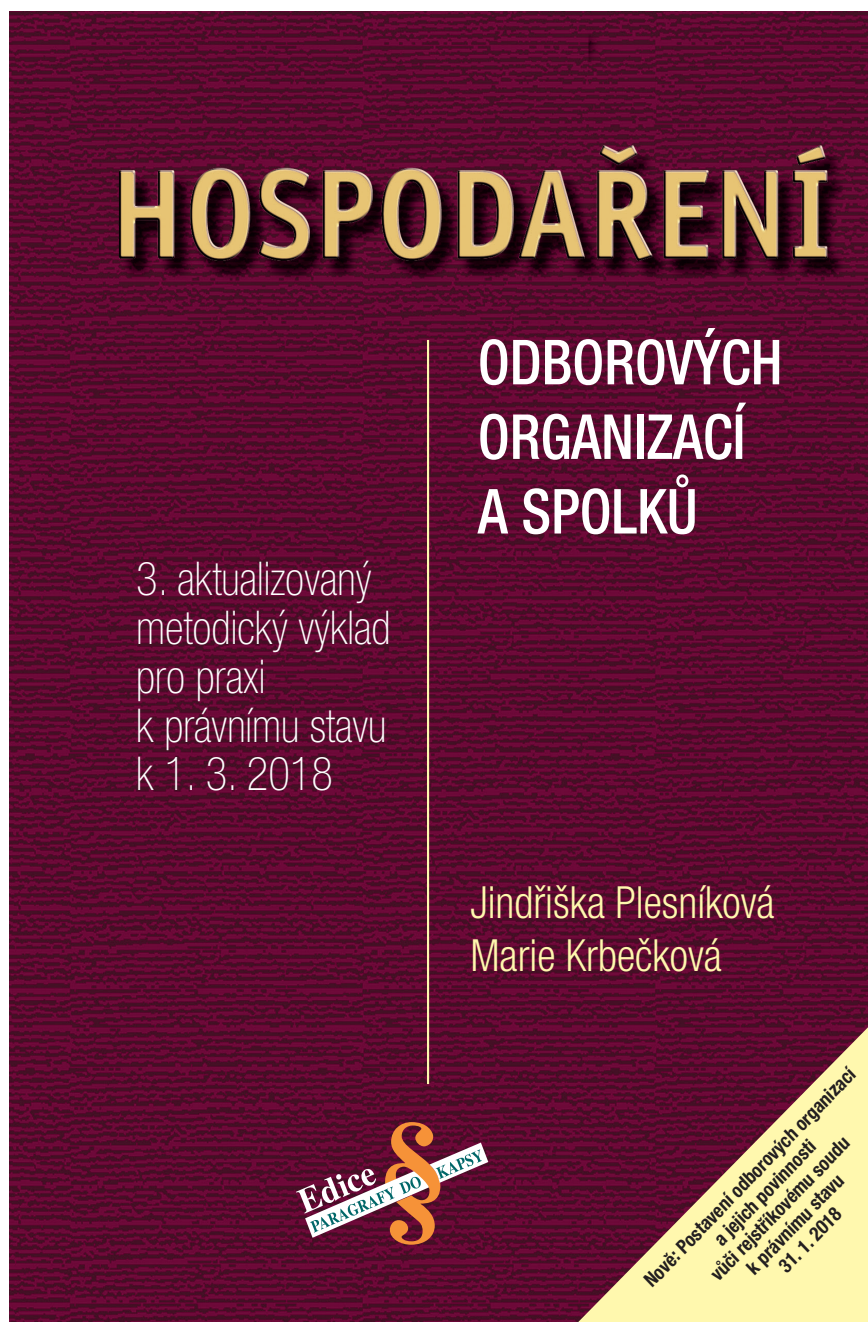
HOSPODAŘENÍ ODBOROVÝCH ORGANIZACÍ A SPOLKŮ

Publikace je aktualizována k právnímu stavu 1. 3. 2018 a metodicky vás povede ke správnému zvládnutí hospodaření odborové organizace i spolků.

Přináší konkrétní příklady zaúčtování jednotlivých účetních operací.

Obsahuje vzory předpisů a tiskopisů, které organizace pro hospodaření potřebují, aby obstály nejen před svou členskou základnou, ale před případnou kontrolou ze strany státních orgánů.

Exkluzivně – postavení odborových organizací a jejich povinnosti vůči rejstříkovému soudu k právnímu stavu 31. 1. 2018.

**Rozsah 212 stran,
formát A5, brožované,
cena 279 Kč.**

K ceně se připočítává poštovné a balné.

**Objednávky zasílejte na adresu SONDY, s.r.o.,
nám. W. Churchilla 2, 130 00 Praha 3,
e-mailem: sondy-odbyt@cmkos.cz, telefonicky na číslo 234 462 319 nebo na www.e-sondy.cz
Předplatitelé Revue SONDY mají slevu 15 %, pokud uvedou odběrové číslo.**

8

S Františkem Dobšíkem o jeho kandidatuře do Senátu a o nové školské asociaci

10

ČMKOS k programovému prohlášení vlády: Vítáme Digitální Česko

I

Pracovněprávní sebeobrana do kapsy – aktualizované vydání

6

Kolektivní vyjednávání často blokuje účelově založené organizace

7

Co řekli politici o vzdělávání a vzdělanostní ekonomice

15

Práva nájemníka při rekonstrukci bytového domu

18

Francouzský majitel plzeňského Zodiacu vyhlásil válku odborům

23

Loni mírně vzrostla nemocnost. Jaký je její vývoj?

24

Jak nám odbory pomohou v měnícím se světě práce

SEBEOBRANA NA MÍRU

Milí čtenáři, jak jsme avizovali a slibovali, srpnové číslo SONDY REVUE vám přináší velmi praktický dárek. Na místě přílohy Právní servis tentokrát najdete exkluzivní odbornou brožurku, kterou lze vyjmout, archivovat a hlavně do ní nahlédnout vždy, když si potřebujete ověřit a být si jisti, zda je právo skutečně na vaší straně. Pracovněprávní sebeobrana do kapsy, jak se publikace jmenuje, byla vydána v rámci projektu ČMKOS již před rokem, ale pouze v omezeném nákladu. Protože je o ni stále zájem, rozhodli jsme se ji aktualizovat a na léto zařadit místo naší právní poradny.

Do rukou se vám tak právě dostává nový výklad nejzákladnějších a nejběžnějších otázek z oblasti pracovního práva. Vystačíte s ní spolehlivě do nejbližší novely zákoníku práce, která je zatím v nedohlednu.

Věříme, že jsme se vám tímto dárkem trefili do noty, a pokud se vám pro potřeby vaší organizace hodí více kusů této praktické publikace, můžete si za výhodnou cenu objednat více výtisků SONDY REVUE č. 8. Zaujala-li vás naše nabídka, pište na **sondy-odbyt@cmkos**.

JANA KAŠPAROVÁ,
šéfredaktorka

Objednávky či jakékoliv dotazy zasílejte na adresu: SONDY, s.r.o., nám. W. Churchilla 2, 130 00 Praha 3
e-mail: sondy@cmkos.cz, telefon: 234 462 319

JANA KELLERA

V Evropském parlamentu byla prezentována výzkumná zpráva týkající se integrace uprchlíků z těch zemí, kde jich žije nejvíce, tedy v Německu, Rakousku a ve Švédsku.

Ve zprávě se konstatuje, že téměř 70 % procent uprchlíků, kteří přišli do Evropy v masové vlně od roku 2015, tvoří muži mladší třiceti let. Každý pátý uprchlík je nezletilý přicházející bez doprovodu dospělých. Údaje o výši jejich vzdělání se ne vždy podařilo zjistit. Relativně vyšší vzdělání mají příchozí ze Sýrie a z Iráku. Mezi těmi, kteří přicházejí z Eritreje či z Afghánistánu, je vysoký počet lidí negramotných či jen se základním vzděláním. Hlavními nástroji integrace jsou jazykové kurzy

O integraci bez iluzí

a kurzy rozvíjející pracovní dovednosti. Náklady na ně bylo nutno během uvedeného období zvýšit v Německu a Rakousku trojnásobně, ve Švédsku desetinásobně. Například v Německu mají nárok na bezplatné jazykové kurzy i odmítnutí žadatelé, kteří měli zemi opustit, avšak neopustili.

Zkušenosti s integrací uprchlíků, kteří do Evropy přišli v přechodných dekádách, nejsou příliš povzbudivé. Nalezení trvalejší práce a začlenění se do společnosti trvá v jednotlivých zemích EU až dvacet let.

Pokud to bude platit i pro příchozí z poslední masové vlny, měla by jich být většina víceméně spolehlivě začleněna někdy před dosažením padesáti let. Je otázka, nakolik poté zvládnou zabezpečit se na stáří. Z toho ovšem plyne, že názor, podle něhož by měla tato generace uprchlíků pomoci řešit Evropě problém stárnutí vlastního obyvatelstva, je zcela iluzorní.

Zpráva se zabývala také tím, jak uprchlíky ve zmíněných třech zemích vnímá veřejnost. Ve Švédsku má na ně pozitivní názor víc než polovina populace. V Rakousku je pozitivně vnímá 28 procent obyvatel, v Německu pouze deset procent.

Jak vidno, výsledky výzkumné zprávy se docela výrazně liší od obrazu, který črtají nekritičtí stoupenci masové migrace.

Článek původně vyšel v deníku Právo.

Stalo...

Zpožděné Sondy a nová forma distribuce

Vážení čtenáři, moc nás mrzí, že číslo 7 Sondy Revue jste dostali s menším zpožděním. V týdnu, kdy se měl magazín rozesílat, naše distributorská firma A.L.L. Production na sebe podala insolvenční návrh a vypověděla nám smlouvu. Ocitli jsme se v překerní situaci, do týdne jsme museli najít nového distributora. Vše se nakonec podařilo, i když jste magazín obdrželi se zpožděním. Novým partnerem našeho vydavatelství pro distribuci je společnost Postservis Praha spadající pod Českou poštu. Využili jsme novou formu tzv. hybridní zásilky do 5 kusů. Například pokud odebíráte 8 kusů, přijdou vám dvě zásilky po 3 a 5 kusech. V případě 15 odebíraných kusů obdržíte tři zásilky po 5 kusech. Jde o rychlejší a úspornější řešení. Prosíme o shovívavost, než se situace plně dořeší. Veškeré nedostatky nebo změny v předplatném magazínu Sondy Revue pište na e-mail sondy@cmkos.cz nebo volejte na tel. č. 234 462 319.

Banky v Česku shánějí stovky lidí

Nábor nových zaměstnanců běží napříč bankovním trhem a prakticky ve všech regionech. U velkých bank jde o stovky volných pracovních míst. Hledají hlavně pracovníky do poboček, ale i specialisty IT. Největší nábor je na pozice zaměřené na obchod a kontakt s klienty. Jde o náhradu za zaměstnance, kteří odešli. Například Česká spořitelna uvedla, že nyní hledá zhruba 300 lidí.

„Manažeři bank zaspali potřebné navýšování mezd. Velkou roli hraje i stupňující se tlak na výkon a plnění navýšených obchodních plánů. Lidé, kteří na pobočkách pracovali patnáct dvacet let, odcházejí do státní správy nebo jinam, kde jsou vyšší platy. Nováčci přitom mnohdy končí už během prvního roku,“ vysvětluje **František Hupka**, předseda Odborového svazu pracovníků peněžnictví a pojišťovnictví. Ještě horší je to podle něho v pojišťovnách, kde mnozí pracují na IČO a nemají ani jistotu základního platu.

ČSSD chce s podporou odborů prosadit zvýšení minimální mzdy o 1500 korun

Sociální demokraté, kteří jsou nyní součástí Babišovy vlády, chtějí prosadit nárůst minimální mzdy o 1500 korun. „Chtěli bychom se ke konci mandátu této vlády dostat na 16 tisíc korun, proto je nutný razantní nárůst a patnáct set korun tomu odpovídá,“ zdůvodnil předseda ČSSD **Jan Hamáček** návrh většího růstu minimální mzdy. Podotýká, že variantu podporují odbory.

„Šlo by o velice slušný růst, který navíc dostane minimální mzdu k poměru k průměrné mzdě někde kolem 42 procent,“ míní předseda ČMKOS **Josef Středula**. Podle Hamáčka je navíc minimální mzda a její postupný růst velmi účinný nástroj v oblasti růstu mezd a platů obecně. Většina sněmovních stran zvyšování minimální mzdy podporuje. Parlament o minimální mzdě nehlasuje, rozhodnutí

a stane se...

je na vládě. Jasně by mělo být na přelomu srpna a září.

Minimální mzda v České republice patří stále mezi nejnižší v Evropské unii. Podle údajů evropského úřadu Eurostat je v přepočtu na eura na sedmém místě od konce. Vyšší minimální mzdu ze zemí V4 pobírají i lidé v Polsku nebo na Slovensku.

Odbory dál trvají na plošném zvýšení platů o 10 procent

Odbory veřejného sektoru se ani v červenci nedohodly s vládou na růstu platů. Požadují pro učitele o 15 procent vyšší sumu na platy a pro pracovníky veřejného sektoru zvýšení tarifů o 10 procent od letošního října. Dál budou jednat o několika variantách přidání, které má propočítat ministerstvo práce. „Obě strany by se rády dohodly do poloviny srpna. Bude záležet na tom, co budou varianty obsahovat a jak to bude vypadat s navýšením pro zaměstnance a pro bezpečnostní složky,“ upřesnil předseda ČMKOS **Josef Středula**. Odboráři očekávají, že ministerstvo bude posuzovat několik modelů. O nich pak budou neformálně jednat s vládou, a to hlavně o poměru sumy na tarify a odměny a o případném rušení nejnižší platové tabulky pro nejhůře odměňované. Oficiální jednání proběhne v první polovině srpna.

Lékaři chystají protesty kvůli zvýšení platů

Lékařům se nelíbí nesplněný slib zvyšování platů o 10 %. Předseda Lékařského odborového klubu **Martin Engel** proto vyzývá lékaře, aby se připravili vypovědět dohody o přesčasech a začali dodržovat limity stanovené pro práci navíc. O načasování protestu odboráři rozhodnou během druhého zářijového víkendu. Slíbili dali za vlády **Bohuslava Sobotky** předsedové koaličních stran včetně **Andreje Babiše**. Nyní Babiš už jako premiér od slibu ustoupil. Zákoník práce říká, že zaměstnavatel může nařídit 150 hodin přesčasů ročně. Tento limit však lékaři v nemocnicích mívají vyčerpaný už na jaře. Ve skutečnosti slouží běžně 800 a někteří i přes tisíc hodin navíc. Pokud tak na podzim odmítne sloužit přesčasy významné množství lékařů, nemocnice budou muset omezovat provoz a odkládat plánované operace. Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče, který je

členem ČMKOS, zatím pokračuje v jednáních. Případnou dohodu o platech je podle něj potřeba uzavřít do poloviny srpna.

Co mají společného Ronaldo, Fiat a odbory: vyšší mzdy

Víte, co má společného jeden z nejlepších fotbalistů světa **Cristiano Ronaldo** a zaměstnanci jihlavského výrobce světel do automobilů z firmy Automotive Lighting? Jejich výplaty se totiž řešily na centrále koncernu Fiat Chrysler Automobiles (FCA). Už od května jsou odboráři v jihlavské firmě ve stávkové pohotovosti. Odbory již začátkem května pohrozily vyhlášením stávky, pokud by nedošlo k úpravám mezd i k zavedení benefitů. Nyní je před podpisem dohoda o navýšení výdělků. Téměř dva a půl tisíce

zaměstnanců by si mělo v příštím i přes příští rok výrazně mzdově polepšit.

„Plošné navýšení mezd o 18 procent za dvouleté období platnosti kolektivní smlouvy považujeme za dobrý výsledek. Jednání se pohnula, vnímáme to pozitivně. Když se na všem domluvíme, tak odvoláme stávkovou pohotovost,“ naznačuje **Petr Fous**, předseda odborů OS KOVO ve společnosti Automotive Lighting. V odborech je v závodě okolo 700 lidí.

Jednání o mzdách a benefitech pro nadcházející dva roky by mělo být dotaženo po dovolených na konci srpna. Řeč bude i o požadavku na letošní vyplacení čtrnáctého platu nebo o bonusech za odpracované roky. Podle šéfa odborů Fouse přispějí všechna opatření ke snížení fluktuace zaměstnanců včetně těch zkušených.

Doporučení OECD z pohledu ČMKOS

V polovině července navštívil Českou republiku generální tajemník Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) **José Ángel Gurría**. Cílem jeho návštěvy bylo prezentovat pravidelný Hospodářský přehled OECD pro ČR, který vydává každé dva roky. Ten letošní, se kterým Gurría seznámil premiéra **Andreje Babiše**, se kromě tradičních ekonomických oblastí a rozvoje země zaměřil na oblast zdravotnictví a sociální tematiku. Česko by podle nových doporučení mělo navázat věk pro odchod do důchodu na očekávanou

průměrnou délku života, dále snížit míru odvodů na sociální zabezpečení a nahradit je například nepřímými daněmi či ekologickou daní. Hlavní výzvou podle OECD zůstává dlouhodobá udržitelnost financování zdravotnictví v kontextu stárnoucí populace.

S generálním tajemníkem měl možnost krátce jednat i předseda ČMKOS **Josef Středula** a k setkání se vyjádřil pro Sondy Revue: „Já jsem v přehledu OECD především zaznamenal upozornění na některá rizika, například na vysokou cenu bydlení, ale také na nízkou úroveň mezd. Přímě tam stojí, že model růstu ČR, který spoléhá na nízké mzdy a s vysokou závislostí na přímých zahraničních investicích, byl úspěšný při zvyšování HDP na obyvatele, ale konvergence neboli přibližování k životnímu standardu OECD je pomalá. Doporučení vázat odchod do důchodu na věk dožití je podle mě liché. Dobře jsme udělali, že jsme tento model opustili, protože dnes by se náš důchodový věk blížil 73 letům. A při extrémní délce české pracovní doby by to znamenalo opravdu neúnosnou situaci. Český zaměstnanec by odcházel v německém ekvivalentu přibližně v 80 letech. OECD je organizací, která doporučuje členským zemím, jde tedy o zvažování České republiky, jak s návrhy naloží.“

Generální tajemník OECD José Ángel Gurría (vlevo) a předseda ČMKOS Josef Středula

Luboš POMAJBÍK**Martin MALÝ****Dagmar ŽITNÍKOVÁ****Jindřiška BUDWEISEROVÁ****JAK TO VIDÍME****my**

Kolektivní vyjednávání často blokuje účelově založené organizace

Působení více odborových organizací ve firmách často komplikuje kolektivní vyjednávání. Někdy jde o ryze účelově založené odbory, které ztěžují společný postup a konečnou dohodu se zaměstnavatelem. Podle stávajícího právního stavu pak není možné nejen uzavřít kolektivní smlouvu, ale často ani kolektivní vyjednávání zahájit. Přinášíme názory a poznatky předsedů odborových svazů k tomuto problému.

Luboš POMAJBÍK,
předseda Odborového svazu
dopravy:

Ve velkých dopravních firmách často působí více odborových organizací. Některé i pod jiným odborovým svazem a zaměstnancům nenabízejí něco navíc, pouze usilují o přístup k sociálnímu fondu a další výhody. Vznikají tak rozpory, které komplikují kolektivní vyjednávání. Respektovali jsme nálezy Ústavního soudu, který zrušil ustanovení § 24 zákoníku práce v původní podobě. Obratem jsme podali návrh, aby v případech, kdy ve firmě dojde k nedohodě odborových organizací, hlasovali zaměstnanci o návrhu kolektivní smlouvy, nebo o tom, kdo je bude zastupovat. Setkáváme se stále s případy, kdy jsou zaměstnavatelé účelově zakládání takzvané „žlutácké“ odbory, jejichž cílem je právě zablokovat kolektivní vyjednávání.

Například v Dopravním podniku hl. m. Prahy působí 23 odborových subjektů a dvě malé organizace dlouho blokovaly uzavření kolektivní smlouvy. Na to doplácí hlavně zaměstnanci. Dochází také k přetahování členů mezi organizacemi působícími ve stejné firmě. Například v Brně organizace, kterou zastřešuje odborový svaz, který není členem ČMKOS, má ve stanovách uvedeno, že členský příspěvek činí

jedno procento čistého příjmu. Oni naše členy lákají nabídkou, že u nich budou platit pouze 90 korun. To je nerespektování a neodborné. K již zmíněnému § 24 bych ještě rád poznamenal, že je povinností vedení ČMKOS, aby se touto problematikou trvale zabývala a vyřešila ji. V tomto požadavku nejsme osamoceni, podporují nás odborové svazy, které řeší podobné problémy.

Martin MALÝ,
předseda Odborového sdružení
železničářů:

Se situací, kdy u jednoho zaměstnavatele působí více odborových organizací, máme v OSŽ bohaté zkušenosti. U tří největších zaměstnavatelů na železnici, tedy SŽDC, ČD a ČD Cargo, působíme v roli největší odborové organizace a musíme se při kolektivním vyjednávání vždy dokázat dohodnout se všemi ostatními organizacemi. U SŽDC působí devět, u ČD Cargo také devět a u ČD deset odborových organizací. Vyjednávači majoritních odborových organizací samozřejmě vnímají stávající právní úpravu jako nespravedlivou a nelogickou. Na druhou stranu však tato obtížná situace přinutila vyjednávače naučit se umění vzájemného respektu a schopnosti dosahovat všestranně vyvážených dohod. Posílení principu

většiny v duchu návrhů koncepční novely zákoníku práce by naopak po mém soudu přineslo určitou vulgarizaci vztahů mezi odborovými organizacemi. Lze předpokládat, že vyjednávači majoritních odborových organizací by nemuseli odolat pokušení při kolektivním vyjednávání ignorovat menší partnery. To by logicky vedlo ke zhoršení vzájemných vztahů mezi odborovými organizacemi, což by v konečném důsledku oslabovalo akceschopnost odborů možná ještě více než potíže plynoucí ze stávajícího stavu. Domnívám se proto, že nejlepší bude do současné právní úpravy nezasahovat.

Dagmar ŽITNÍKOVÁ,
předsedkyně Odborového svazu
zdravotnictví a sociální péče:

S působením více odborových organizací u jednoho zaměstnavatele máme mnoho zkušeností. V nemocnicích standardně vedle našich organizací působí Lékařský odborový klub-Svaz českých lékařů, Profesní a odborová unie zdravotnických pracovníků a v poslední době také odborové organizace, které jsou registrované u jiných odborových svazů. Je pravda, že projednávání kolektivní smlouvy v případě působení více subjektů, je vždy složitější a náročnější. V případě nedohody nastávají patové situace, ale i ty jsme zatím vždy vyřešili. Nicméně musím zdůraznit, že to záleží jen a jen na lidech. Kde je dobrá vůle, je i cesta. Samozřejmě jsme se také setkali s účelově založenými odbory. Stávající legislativa „žlutácké“ odbory explicitně neřeší a prokázání jejich účelovosti a napojení na zaměstnavatele je velmi pro-

blematické. V tomto ohledu by si současný právní stav zasloužil upravit.

Jindřiška BUDWEISEROVÁ,
předsedkyně OS zaměstnanců
poštovních, telekomunikačních
a novinových služeb:

S touto situací se potýkáme již několik let v České poště, kde působí devět odborových subjektů. Dosáhnout dohody je velmi obtížné, v některých oblastech skoro nemožné. To je vážný problém, který má dopad na třicet tisíc zaměstnanců. Letos končí platnost kolektivní smlouvy a už probíhají jednání o nové. Vždy při těchto jednáních připomínám, že odbory jednájí ve prospěch všech zaměstnanců a není možné upřednostňovat jen některé profesní skupiny. Nové organizace často nemají zkušenosti s kolektivním vyjednáváním, chybí jim odborné zázemí, a tak se dohadujeme i o návrzích, které v kolektivní smlouvě být nemůžou, protože jsou v rozporu s legislativou, zákonem o kolektivním vyjednávání nebo jsou diskriminační. Bohužel během kolektivního vyjednávání může odborová organizace, která má třeba jen tři členy, zablokovat celý proces. Vnímáme to velmi negativně. Přesto je nezbytné, aby všechny organizace měly možnost prosadit vlastní návrhy do kolektivní smlouvy. Samotný proces jednání mezi odborovými subjekty není nijak upraven. Pokud někdo vyjednávat nechce nebo neumí, znamená to pro zaměstnance velké nebezpečí, že kolektivní smlouva nebude uzavřena. Právě proto by měla být podstatná vůle většiny, jak je v demokratickém procesu běžné. Jediné možné řešení vidím ve změně legislativy.

CO ŘEKLI **politici...**

... O VZDĚLÁVÁNÍ A VZDĚLANOSTNÍ EKONOMICE

Úspěch každé profese začíná již ve škole. Má být vzdělávání naprosto stěžejní prioritou nové vlády? Souhlasíte s tím, že by se hospodářství České republiky mělo místo „montoven“ mnohem více orientovat na vzdělanostní ekonomiku?

MILOSLAVA RUTOVÁ,
poslankyně (ANO):

Určitě. Ve školství jsem pracovala skoro celý profesní život, i když jsem dělala s dětmi s postižením. Vzdělání je a musí být prioritou. Jsem moc ráda, že jsem se dostala do sněmovního školského výboru a mohu se otázkám vzdělání a problémům školství věnovat.

KATEŘINA VALACHOVÁ,
poslankyně (ČSSD):

Absolutně podepisuji, že vzdělání bychom měli mít na prvním místě, nejen jako rodiče a prarodiče, ale také jako lidé, kteří jsou ve veřejném životě, v politice. Neměli bychom ani rozlišovat politickou příslušnost, protože tomu, jak se stavíme ke vzdělání dětí a kolik do něho vložíme financí, bude odpovídat budoucnost země. To se ukázalo ve všech dějinných okamžicích republiky. Vzpomeňme na naše úspěchy v minulých desítkách let v ekonomice či ve strojírenství. Vzpomeňme i na masarykovskou tradici, ve všech těch etapách naše republika vkládala do vzdělávání obrovské peníze a vždycky se jí to vyplatilo.

IVO POJEZNÝ,
poslanec (KSČM):

Vzdělání je základ budoucnosti národa. Je to jednoznačná priorita a současná vláda na ni klade důraz ve svém programovém prohlášení, s kterým jsem celkem spokojený, protože odpovídá představám, co by stát měl ve vzdělanostní struktuře dělat. Co se týče montoven, samozřejmě bychom se měli orientovat na vzdělanostní ekonomiku, přičemž vrcholem vzdělání jsou věda a výzkum,

které by měly směřovat k tomu, abychom disponovali tím, co dovede vytvořit nejvyšší přidanou hodnotu.

**ZUZANA MAJEROVÁ
ZAHRADNÍKOVÁ,**
poslankyně (ODS):

Naprosto souhlasím. Vzdělání by se měla věnovat patřičná pozornost. Současná vláda je přinejmenším lehkou kopií vlády minulé, která z mého pohledu školství naprosto zplundrovala. Nemám proto příliš velkou víru, že se konečně začneme zaměřovat na vzdělanost. Na školském výboru budu důsledně bojovat o to, aby učitelé, učitelky, děti i rodiče měli lepší podmínky. Do školství se důraz na vzdělanost musí vrátit, současný stav je tristní.

JIŘÍ MIHOLA,
poslanec (KDU-ČSL):

Podpora vzdělávání musí být na prvním místě, je to ta nejlepší investice, která se mnohokrát vrátí zpátky. Když jsme připravovali program, s ekonomickými experty jsme přišli na to, že když se vloží jedna koruna nebo jedno euro do vzdělání, vrátí se šestkrát. Je to nejozřejmější investice do národa, do dětí, do systému. Jsme země, která má chytré lidi, tradici kvalitního školství máme od Komenského a naštěstí nezůstalo jen u něj. Měli jsme skvělé školství za první republiky, jehož odkaz nezničilo dokonce ani komunistické školství, doposud v mnoha ohledech čerpáme z původních pramenů, je na co navazovat. Nemáme tady tolik nerostných surovin, v průmyslu jsme ztratili pozici. Jinak než přes mozky, přes nejnovější technologie, digitalizaci a modernizaci průmyslu ztracené pozice nedoženeme. Je třeba řešit to, že v mnoha technických oborech scházejí lidé. Na zřeteli by také měla být podpora fakult připravujících učitele v technických oborech, do kterých spadá matematika, fyzika či chemie. Bez toho jich bude nedostatek. Učitel má být kvalifikovaný a dobře zaplacený. Na to se v proklamacích i ve vládním programovém prohlášení zapomíná. (ac)

Proč němečtí odboráři volí AfD?

Německé odbory jsou sice tradičně antifašistické – bývají například obvyklou součástí občanských koalic proti pochodu neonacistů ulicemi německých měst a jsou ochotné spolupracovat i s antifašistickými aktivisty –, ale poslední dobou v jejich řadách přibývají hlasy organizovaných pracujících, kteří přebírají protiuprchlíky slovník Pegidy nebo spojují své politické naděje s pravicově populistickou Alternativou pro Německo (AfD). Navíc v některých podnicích dochází i k pokusům aktivistů nové pravice o vytvoření alternativy k tradičním odborům.

Nově zveřejněný sociologický výzkum nazvaný „Dělnické hnutí zprava? Motivy a hranice imaginární revolty“ nabízí hloubkovou sondu do představ a motivací odborově organizovaných příznivců nové pravice. AfD získala ve volbách do parlamentu 12,6 procenta, mezi odboráři patnáct procent a mezi pracujícími obecně devatenáct procent.

ZAMYŠLENÍ

Autoři výzkumu varují před tendencí chápat příklon lidí k nové pravici jako projev „falešného vědomí“, pouze jako výsledek ideologické masáže nebo nedostatečnou schopnost odolávat falešným zprávám. Připomínají, že i podle liberálních ekonomů je Německo jednou z nejnerovnějších společností v industrializovaném světě a tato tendence se prohlubuje. Nenaplnily se také sliby pracujícím z bývalé NDR, že jejich platy se časem dostanou na úroveň, která je běžná v západních spolkových republikách. Za jednu z příčin nejistoty také považují modus konkurence, který vládne ve společnosti, a to i při přerozdělování bohatství.

Paletu problémů, které mohou vzbuzovat nespokojenost, líčí jeden z odborových sekretářů: „Na Východě žije mnoho z nich v místech, ze kterých se odchází, a ne ve městech, kam se přichází. Mnoho z nich má pocit, že nedokážou držet krok s prosperující společností, nemají k ní přístup. Tyto problémy ale nejsou předmětem žádné veřejné diskuse. O pracujících se nikde nemluví. A pak přijdou uprchlíci a získají pozornost, kterou oni sami nedostanou. Jsou tu investice, učitelé, personál pro jazykové kurzy a pracovní kvalifikace. To mnozí z nich považují za nespravedlivé.“ Konflikty, které na pracovišti vznikají mezi místní pracovní silou a dočasně najatými zahraničními pracovníky, mohou podnítit rasismus a xenofobii, jež se z podniku přenesou na rovinu celospolečenskou.

Ve zkrácené verzi převzato z a2larm.cz

JAKUB ORT

O nutnosti změn v českém školství coby prvořadém předpokladu dalšího rozvoje společnosti nejen s ohledem na rostoucí digitalizaci práce dnes slyšíme takřka denně. Tím, kdo na to ale upozorňuje systematicky a dlouhodobě, je předseda Českomoravského odborového svazu pracovníků školství **František DOBŠÍK**.

Kvalitní školství = úspěšná země

S Františkem Dobšíkem o nové školské asociaci a jeho kandidatuře do Senátu

Váš svaz nedávno spojil síly s Vysokoškolským odborovým svazem a vznikla nová organizace. Jak se jmenuje a co vás k jejímu vytvoření vedlo?

Myšlenka na spojení sil v rámci jednoho vzdělávacího systému od mateřských po vysoké školy se ujala v obou svazech. Naši společnou asociaci jsme nazvali jednoduše: Školské odbory ČR. Připravujeme postupné sdílení činností obou svazů a velmi se nám osvědčilo, že s představiteli ministerstva školství jednáme společně. Doba, kdy se potřeby regionálního školství stavěly proti vysokým školám a naopak, je minulostí.

Momentálně všichni napříč politickým spektrem skloňují školství ve všech pádech, jako absolutní priorita je i ve vládním prohlášení a nikdo nepochybně nutnost zvyšování platů učitelů. Myslíte, že jde pouze o populistické proklamace, anebo je konečně na obzoru opravdu zlepšení vzdělávání v ČR, aby odpovídalo potřebám nové doby?

Je pravda, že období opakovaných proklamací politiků o prioritě školství máme v živé paměti a školská veřejnost je ke slibům značně skeptická. Zlepšení kvality vzdělávání ve výzvách nové doby a dostatečně motivovaní učitelé jsou však evidentně spojitě nádoby. Konečně existuje jízdní řád zvyšování platů pedagogů. Ti budou slušně zaplacení a společností investované prostředky do nich se projeví ve vyšší kvalitě, ke které se Školské odbory ČR hlásí. V programovém prohlášení současné vlády je priorita školství potvrzena a my budeme její naplňování průběžně kontrolovat.

Kývl jste na nabídku kandidovat jako nezávislý za ČSSD do Senátu. Do podzimních voleb jdete s heslem Kvalitní školství = úspěšná země. Na co především byste se v Senátu rád zaměřil?

Politiku vnímám jako službu lidem. Někomu to může znít jako klišé, ale jako odborový předák vím, o čem hovořím. Pokud se jako občané nebudeme angažovat a nebudeme chtít ovlivňovat rozvoj této země, považoval bych to za selhání. Chci přispět právě k tomu, abychom byli společně úspěšní jako Česká republika. Klíč drží v ruce vzdělávání budoucí i současné generace občanů.

Budete v případě zvolení dál pokračovat i ve své odborové práci?

Práce s lidmi a odborová činnost je propojená. Jakékoli funkce vnímám jako půjčené, buď ve volbách občanů, nebo našimi členy volbou na sjezdu. To je kouzlo demokracie. A navíc musí po vás být poptávka. Pokud bych měl pokračovat v odborové práci, nebude to záležet jen na mně.

Nezajištěná korba byla osudná

Ustanovení § 8 odst. 3 vyhlášky č. 213/1991 Sb. zakazovalo opravovat, kontrolovat a provádět údržbu vozidla, pokud zvednutá sklápěcí část (korba) není zabezpečena proti pádu. Bylo ale zrušeno a dnes již žádný další konkrétní bezpečnostní předpis uvedenou činnost neupravuje. O to více je třeba neustále poukazovat na školení řidičů nákladních automobilů na vzniklé smrtelné pracovní úrazy.

Nezajištěná zvednutá korba nákladáku může být nebezpečnější než gilotina nebo buchar. Mnoho řidičů by o tom mohlo vyprávět, pokud by ovšem tuto událost přežili. První případ se odehrál na skládce šterku. Osádky nákladáků řešily problém. Jedné soupravě zůstala korba vleku „viset“ asi 50 centimetrů nad rámem vozidla. Ani opakovaným přepínáním ovládání vleku –

vozidlo nedošlo ke změně. Jak se později zjistilo, příčinou byl zaseknutý dělič. Řidič nákladáku s poruchou, čtyřicetiletý Honza K., vlezl pod vozidlo a pokoušel se klíčem povolit přívod vzduchu na ovládací kostce. Další řidič pomáhal tím, že tloukl kladivem na rám s vírou, že v důsledku otřesů dojde k přepnutí děliče. Nakonec se podařilo závadu odstranit a nezajištěná korba se rychle vrátila do spodní polohy. Honza pracující pod vozidlem však nestačil uskočit a jeho hlava po dopadu korby na rám ztratila lidský tvar. Při šetření bylo zjištěno, že postižený pracovník byl nejen školen, ale podepsal i poučení o zákazu provádět opravy sklápěcího zařízení bez řádného zajištění zvednuté korby.

Druhý případ je neméně tragický. Řidič dostal ústní příkaz k přípravě nákladního vozidla na technickou prohlídku. Tak se do toho dal, ale beze svědků. Z pozdějšího vyšetřování a výpovědi nepřímých svědků je patrné, že v momentě, kdy mu nešlo vozidlo nastartovat, použil startovací bombičku. S její pomocí nastartoval, zvedl korbu, vypnul motor a pod nezajištěnou korbou pak pravděpodobně prováděl jen vizuální kontrolu. Ze znaleckého posudku vyplynulo, že se zřejmě náhodně dotkl vnitřní páky ovládání sklápěcího mechanismu a nevědomky tak korbu spustil. Paradoxně dva měsíce před smrtelným úrazem absolvoval školení z dodržování bezpečnostních předpisů...

Jaký růst mezd budou odbory požadovat pro rok 2019?

Chcete pracovat o půl hodiny méně?

Vadí vám tři dny neplacené dovolené?

Chcete se vrátet zdraví z práce?

Zajímají vás odpovědi na tyto otázky?
Kontaktujte svůj odborový svaz a přijďte podpořit
požadavky ČMKOS pro kolektivní vyjednávání 2019!

manifestační mítink

#KonecLevnéPráce

11. 9. 2018 od 11.00, Kovanecká 27, Praha

ČMKOS

ČMKOS k programovému prohlášení vlády už s důvěrou: **Vítáme Digitální Česko**

Již podruhé představil premiér Andrej Babiš odborům a zaměstnavatelům na jednání tripartity programové prohlášení. První za vládu menšinovou, která důvěru Parlamentu ČR nezískala, druhé za vládu koaliční, již se po 264 dnech komplikovaných jednáních nakonec důvěry poslanců dostalo.

Stanovisko k programovému vládnímu dokumentu prezentoval na jednání předseda ČMKOS **Josef Středula** a hned v úvodu vyzdvihl jeho akcent na opatření směřující ke změně hospodářské politiky. ČMKOS je aktivním propagátorem koncepce jak Českou republiku co nejúčinněji připravit na úspěšný přechod k digitální ekonomice. ČMKOS bije na poplach, že vzdělávací systémy nejsou připraveny na potřeby nové doby. Středula proto ocenil velký důraz, které programové prohlášení klade na směr k moderní ekonomice, což by ČR mělo pomoci postupně se vyvléknout z područí doplňkové, závislé a subdodavatelské ekonomiky a nastartovat novou budoucnost. Ocenil zejména projekt Digitální Česko, podporu vědy a výzkumu a vzdělávání. ČR má velkou šanci zaujmout špičkové místo pro zavádění nových technologií. Pozitivně zhodnotil i změny v oblasti dopravy (vláda počítá s urychlením přípravy a výstavby dopravních staveb), podporu kulturní infrastruktury, zajištění energetické

bezpečnosti, vytvoření systému veřejného investování, ale i vyzbrojení české armády přednostně domácí výzbrojí a výstrojí. Nově se v programovém prohlášení prohloubila opatření v oblasti zemědělství, veřejných investic, podpory regionálního rozvoje a bytové politiky. Jde o klíčovou část programového prohlášení, která koresponduje se závěry Víze změny hospodářské strategie ČMKOS.

Proti skrytému lobbingu

Programové prohlášení jednoznačně deklaruje v mnoha částech signalizovaný boj proti negativním jevům, jako jsou korupce, plýtvání s veřejnými prostředky, skrytý lobbing či lichva. Josef Středula zdůraznil, že odbory to zajímá z pohledu zájmu zaměstnanců – významných daňových poplatníků, aby se nakládání s veřejnými prostředky zásadním způsobem zprůhlednilo a bylo podrobeno veřejné kontrole. „Zavazujeme se tvrdě bojovat s korupcí, u prokázaných případů prosadíme ztrátu všech výhod státních úředníků se zákazem dalšího výkonu státní služby a členství ve statutárních orgánech právnických

osob s majetkovým podílem státu,“ doslova stojí v prohlášení. ČMKOS se jednoznačně přihlásila k podpoře EET a tato podpora dále trvá. „Považujeme za naprosto nezbytné urychleně aplikovat tento zákon i na zbylé oblasti,“ zdůraznil Josef Středula.

Superhrubá mzda a snížení zdanění zaměstnanců

V oblasti daňové reformy odbory vítají záměr snížit přímé zdanění zaměstnanců a nápravu v oblasti daňového základu, stejně tak záměr zrušit superhrubou mzdu. To ve svém důsledku přinese výrazné snížení daňového zatížení především zaměstnanců. Chvályhodný je také záměr zavedení dvou nových daňových opatření: provedení revize daňové uznatelnosti technických rezerv v oblasti pojišťovnictví a rozšíření oznamovací povinnosti nadnárodních korporací i na osvobozené příjmy zejména v podobě dividend, které jsou z České republiky vyváděny do zahraničí.

Vláda v programovém prohlášení ustupuje od opatření, které bylo ze strany odborů při prvním záměru velmi kritizováno, a již nepočítá s kontroverzním záměrem snižovat sociální pojištění. Tento návrh perspektivně přímo ohrožoval oblast sociálních transferů. Vláda se hlásí k dalšímu nárůstu platů v oblasti školství, sociálních služeb, kultury a ve zdravotnictví (zdravotní sestry a mladí lékaři).

Záměr zavést cenovou konkurenci jednotlivých pojišťoven a „pripojištění na služby nehranzené z veřejného zdravotního pojištění“ se změnil na záměr zvýšit dostupnost a kva-

litu zdravotní péče zejména v regionech, zajistit a posílit síť poskytovatelů a posílit roli ministerstva zdravotnictví ve zdravotním systému ČR. Bohužel zde realita návrhu státního rozpočtu a dojednané nárůsty v oblasti veřejného zdravotního pojištění ukazují prozatím na velkou podmíněnost tohoto slibu.

Vláda a občané

Odbory považují za velmi rozumné další změny, které jdou nad rámec původního prohlášení:

- zvýšení rodičovského příspěvku na 300 tisíc korun,
- zrušení karenční doby („Od 1. 7. 2019 obnovíme náhradu mzdy v prvních třech dnech pracovní neschopnosti ve výši 60 procent denního vyměřovacího základu, a to s podmínkou, že to nebude znamenat ohrožení zaměstnanosti v ekonomice.“),
- zavedení zálohového výživného („Pro případy, kdy druhý rodič neplatí řádně výživné, prosadíme zákonnou úpravu řešící zálohované výživné, poskytované za jasných podmínek státem.“),
- zajištění zákonem garantovaného nároku na péči o děti od dvou let v mateřských školách při výrazném snížení počtu dětí na jednu učitelku,
- provedení analýzy účelnosti a efektivnosti současného modelu financování soukromých, církevních i veřejných škol v primárním, sekundárním i terciárním vzdělávání,
- nastavení spravedlivého systému financování veřejných, soukromých a církevních škol v regionálním školství,

- prosazení účinné regulace sítě škol a zajištění dostatečných finančních prostředků pro investice v oblasti regionálního školství,
- kontinuální stabilita financování sociálních služeb v rámci každoroční přípravy střednědobého rámce rozpočtových výdajů.

Rozpor: důchodová reforma

Vážné výhrady naopak odbory mají k penzijní reformě, která je v prohlášení formulována takto: „Ministerstvo práce a sociálních věcí předloží návrh zachovávající výhody stávajícího systému, jako jsou stabilita a vysoká míra právní jistoty, nízká nákladovost, profesionalita a veřejnosprávní záruky při správě pojistného, a zároveň oddělí správu příjmů a výdajů důchodového pojištění od státního rozpočtu. Systém nastavený budoucí reformou musí být dlouhodobě stabilní, srozumitelný a finančně zajištěný, proto bude změna realizována v podobě, která si získá širokou politickou a společenskou podporu.“

Na tiskové konferenci po jednání o programovém prohlášení Josef Středula uvedl: „Vyzvali jsme vládu, aby svůj záměr ještě důkladně projednala a zvážila. Je to chybný směr. Tento krok se měl udělat možná před 30 lety. Nyní je důchodový systém jen v malém přebytku. Soustava penzí byla od roku 2009 v deficitu. V letech 2012 a 2013 výdaje na důchody převýšily příjmy z odvodů téměř o 50 miliard. Chybějící sumu dodal rozpočet. Loni činil přebytek 0,9 miliardy, a to díky vysoké zaměstnanosti a růstu výdělků. Oddělení vidíme jako rizikové.“

Argumenty pro **#KonecLevnePrace**
od nezávislého ekonoma Tomáše Munziho

Odbory mají právo požadovat růst mezd

i proto, že kurz koruny byl uměle podhodnocen

Pro odbory je odborná argumentace **Tomáše Munziho** velmi důležitá a inspirativní v tom, proč je velmi důležité pokračovat v kampani Konec levné práce.

Ekonóm Tomáš Munzi, který mj. působí na Národohospodářské fakultě Vysoké školy ekonomické v Praze, je přesvědčen, že dnešní deformovaný stav naší ekonomiky je do velké míry držen uměle, prohlubuje past levné ekonomiky a tím hrubě narušuje i přibližování našich mezd a platů úrovni na Západě. Pro SONDY REVUE uvedl, že tuto past vidí i v netransparentnosti měnové politiky, v naprosto nesystémovém podhodnocení kurzu koruny, po kterém zbyl enormní dluh.

Akumulace absurdně vysokých devizových rezerv bude podle Munziho působit na únik reálného bohatství do zahraničí přes ztrátu

centrální banky, a to na úkor mezd, důchodů a zisků českých podnikatelů.

„Překoupenost“ koruny automaticky brání výraznějšímu nominálnímu zhodnocení kurzu koruny kvůli vybírání zisků zahraničními spekulanty. Zmiňovaná akumulace absurdně vysokých devizových rezerv ovlivnila zahraniční zadluženost ČR a může být v našich podmínkách malá, otevřená a konvergující ekonomiky systematicky využívána k ochraně odvětví s nízkou přidanou hodnotou, závislých na zahraniční potávce, a brzdí přibližování úrovně našich mezd Západu. Tím, že bylo téměř 5 let manipulováno s kurzem koruny, se fatálně zpomalilo naše přibližování k vyspělé EU. Odbory mají právo požadovat vyšší růst korunových mezd i proto, že kurz koruny byl uměle podhodnocen.

Na následující straně najdete velmi zajímavý a podnětný článek, který se souhlasem autora přetiskujeme z deníku MF DNES. Jeho argumentace dále rozšiřuje závěry a východiska, ke kterým došel analytický tým ČMKOS a popsal v exkluzivních studiích Vize změny hospodářské strategie ČR a Přínosy a náklady přistoupení ČR k eurozóně.

V naší zemi vládne pachuť ze současné ekonomické a společenské situace. Ačkoliv makroekonomická čísla vypadají skvěle, skutečný stav země a úroveň příjmů většiny obyvatel tomu neodpovídá. Vzhledem ke stále nízkým mzdám a důchodům v mezinárodní kupní síle a nemovitostní bublině průměrná životní úroveň spíše stagnuje. Většina politiků a ekonomů navíc už rezignovala v odhadu toho, kdy dosáhneme ekonomické úrovně Západu. Jak je to možné?

Češi si zaslouží vyšší mzdy

Zatímco média referují o přehřívající se ekonomice, pod povrchem bublá strach a bitva zájmových skupin o budoucnost. Ne náhodou slyšíme nedůstojné výroky zejména z centrální banky o tom, že naše země jede nad své konstrukční možnosti, a o fetišizaci vlastnického bydlení. Už se ale „zapomíná“ dodat, že hlavním problémem je samotná většinově deformovaná konstrukce našeho hospodářství, založená zejména na zpracovatelském a subdodavatelském charakteru s nízkou přidanou hodnotou. Právě kvůli tomu dochází k přehřívání a nikoliv proto, že je málo lidí.

Naše země se tak dostala do umělé pasti. Kvůli špatné struktuře hospodářství, rozsáhlému zahraničnímu vlastnictví a odtoku dividend se o tržní hodnotě výstupu rozhoduje v rámci mezinárodních hodnotových procesů. V důsledku toho nemůže většina zaměstnanců a závislých subdodavatelů zásadně ovlivňovat svoji produktivitu práce. Je nutné kompletně transformovat charakter české ekonomiky. Nikoliv ten současný uměle udržovat, chránit a donekonečna manipulativně opakovat, že mzdy musí růst v souladu s produktivitou práce za současných deformovaných podmínek.

Je export posvátný?

Co s tím? Pro malou otevřenou ekonomiku je klíčové, aby se nemanipulovalo s kurzem a vůbec se strukturou hospodářství ve prospěch zájmových skupin a na úkor českých zaměstnanců, důchodců a podnikatelů. Nedávno v České televizi guvernér ČNB a bývalý odborářský ekonom **Jiří Rusnok** tvrdil, že je nutné hledět na kurz, aby se nezlikvidoval exportní sektor, což by znamenalo konec české ekonomiky. Jen

dodejme, že v Ústavě se o žádném brání ohledu na exportéry nikde nepíše.

Na základě jakého mandátu tak vlastně ČNB činí? Je to přitom přesně naopak. Neznamenal by to konec, ale naopak úplně nový začátek, polití živou vodou a kvalitativně vyspělejší

export, což by nás konečně razantně posunulo k Západu. Ostatně v tomto duchu hovořili i současní poradci premiéra **Jaroslav Unger** a **Martin Fassmann** v roce 2015 ve Vizi změny hospodářské strategie ČR (materiál ČMKOS – pozn. red.): „Přibližování ČR k nej-

vyspělejší zemím EU v nákladech práce při současné struktuře české ekonomiky a kurzu koruny nemá smysluplné východisko... Jen výrazné posílení kurzu koruny o cca 20 procent dává smysluplnou šanci přiblížení mezd alespoň k sousedním zemím v dohledném časovém úseku jednoho lidského života.“

Je to i v souladu s názory prezidenta **Miloše Zemana**, který dlouhodobě hájí politiku silné koruny. A takto i viceguvernér Švýcarské centrální banky **Fritz Zurbrugg** v roce 2016 vysvětloval vysokou vyspělost a inovativnost tamní ekonomiky. Právě dlouhodobě manipulativní měnová politika rozvojové země, kam nás ostatně americká banka J. P. Morgan v únoru 2017 kvůli nízkému příjmu na hlavu za poslední tři roky opět oficiálně zařadila, a investiční pobídky zaměřené jen na pracovní místa jsou hlavní důvody toho, že většina Čechů dělá na podřadnějších a málo placených pozicích. Společně s restriktivní územní a stavební regulací to následně způsobuje i nemovitostní bublinu

a zanedbanou infrastrukturu, což jen dále vytváří začarovaný kruh levné ekonomiky, nedostupného bydlení a žití mnoha zaměstnanců a důchodců na hraně dluhové pasti a živoření. Systematicky a dlouhodobě jsou tak narušovány strategické ekonomické zájmy našeho státu.

Nebýt nesmyslně dlouhých intervencí a akumulace absurdně vysokých devizových rezerv, kterých se ČNB nechce zbavovat, jakkoliv v minulosti tak činila při jejich mnohem nižším objemu, blížil by se dnes kurz pravděpodobně již k hranici 20 korun za euro. V roce 2016 například poklesl objem zahraničních akvizic českých podnikatelů o 32 procent zejména kvůli intervencím. To jen dále zvětšuje přetlak peněz a nemovitostní horečku. Zesiluje se odtokový charakter ekonomiky. Zahraniční matky zajímají dividendy v jejich měně, a proto je i tak velký korunový odtok peněz do zahraničí. Uměle devalvovaný kurz brzdí modernizaci české ekonomiky kvůli dražším nejmodernějším technologiím a zahraničním expertům, prodražuje akvizice za hranicemi. Uměle se tak brání robustní mobilizaci českého kapitálu. Zejména v pohraničí je atraktiv-

„ČEŠI NEMAJÍ NÍZKÉ PŘÍJMY V GENECH. NAOPAK, BĚHEM JEDNÉ GENERACE MÁME PATŘIT K NEJBOHATŠÍM.“

nější i práce v zahraničí, zvyšuje se motivace pro únik mozků, což vyvolává napětí na trhu práce.

Cíl: ještě nenarozený volič

Češi nemají žádnou vrozenou vadu a nízké příjmy v genech. Naopak, naše země má obrovský potenciál k tomu, aby během jedné generace patřila mezi nejbohatší a nejvyspělejší země světa. Bohužel se nachází v uměle udržované pasti, jelikož se klíčová politika dělá často ve prospěch zájmových skupin a nikoliv všech zaměstnanců, důchodců, podnikatelů a budoucích generací. Skutečně vizionářská, sebevědomá a strategická národohospodářská politika totiž musí být v principu orientována i na dosud nenarozené voliče, kteří i díky tomu mohou být následně nejlepší v oborech a na pracovních místech, které dnes ještě ani neexistují.

Článek poprvé vyšel v deníku *Mladá fronta DNES* 17. července 2018.

Už víte, proč kupovat **sondy** **revue**

DOČTETE SE,

NA CO MÁTE NÁROK

ČMKOS

REVUE PRO SEBEVĚDOMÉ ZAMĚSTNANCE, FIREMNÍ KULTURU A PRACOVNÍ PRÁVO

NÁJEMNÍK

Zvyšování nájemného s pohružkou

Pronajímatel mi zaslal dopis o zvýšení nájemného s poznámkou, že pokud se zvýšením nebudu souhlasit, ukončí mi nájemní smlouvu. Mám nájemní smlouvu na dobu určitou, která navazuje na dekret o přidělení bytu. Skutečně mi takto může pronajímatel nájem ukončit?

Zvyšování nájemného má svá pravidla, která upravuje občanský zákoník, a pronajímatel je povinen vás o nich v dopise, kterým vám navrhuje zvýšení nájemného, poučit. Přednost má dohoda mezi nájemcem a pronajímatelem. S návrhem pronajímatele nemusíte souhlasit – napíšete mu svůj protinávrh, zkusíte se dohodnout.

Pronajímatel vám může předložit návrh na zvýšení nájemného v místě a čase obvyklého tak, aby za poslední tři roky zvýšení nepřekročilo 20%. Návrh na zvýšení nájemného je možné podat jednou za 12 měsíců.

Nedojde-li k dohodě, může se pronajímatel obrátit na soud, aby výši nájemného určil soud. To, že se na výši nájemného s pronajímatelem nedohodnete, není důvodem k ukončení nájmu bytu.

Práva nájemníka a rekonstrukce bytového domu

Mám nájemní smlouvu na dobu neurčitou a v bytě bydlím již 20 let. Dům koupil nový majitel a nájemníkům s dobou neurčitou rozeslal dopis, kde uvádí, že dům i byty bude rekonstruovat a navrhuje nám ukončení nájmu dohodou ke konci roku, přičemž je ochoten nám uhr-

dit náklady na stěhování. Prosí, aby se, že chce byty změnit na kanceláře. Jak se máme zachovat?

Nejste povinni ukončit nájem bytu. Pronajímatel vám musí sdělit daleko víc informací, nejen na vás naléhat, abyste nájem bytu ukončila dohodou. Odpovězte pronajímateli, že chcete k rekonstrukci konkrétní informace a že jej žádáte, aby dodržel postup daný v ustanoveních § 2259 a násl. občanského zákoníku (najdete je např. na www.zakonyprolidi.cz).

Pronajímatel je oprávněn provádět stavební úpravy, přestavby či jiné změny bytu nebo domu pouze se souhlasem nájemce, s výjimkou tří případů:

- změna se provádí z důvodu přímo hrozící zvlášť závažné újmy (pronajímateli, nájemci, popř. jiným osobám),
- změna se provádí na příkaz orgánu veřejné moci (nejčastěji stavebního úřadu),
- změna nesníží hodnotu bydlení a lze ji provést bez většího nepohodlí pro nájemce.

I když jako nájemce nejste účastník stavebního řízení, doporučuji, abyste se šla dotázat na stavební úřad, co se v domě chystá. Vysvětlíte, že od pronajímatele konkrétní informace nemáte.

Lze předpokládat, že má dojít k nepohodlí nájemce, tudíž pronajímatel bude k rekonstrukci bytů a domu potřebovat váš souhlas a musí s vámi dohodnout podmínky dočasněho vystěhování z bytu, pokud je vystěhování vzhledem k rekonstrukci nutné. Podle občanského zákoníku je pronajímatel povinen 3 měsíce předem projednat povahu prací, den zahájení, odhad trvání, nezbytnou dobu, po kterou musí být byt vyklizen, a poučit nájemce o následcích odmítnutí vyklizení. Zároveň se pronajímatel zaváže k náhradě účelných nákladů spojených s vyklizením a uvede, jakou zálohu na náhradu nabízí.

Nájemce má 10 dnů na to, aby se vyjádřil – když se v této lhůtě nevyjádří, má se za to, že s vyklizením nesouhlasí.

V případě kratší úpravy, kdy vyklizení bytu je nutné po dobu 1 týdne, musí pronajímatel stavební práce projednat 10 dnů předem a nájemce má 5 dnů na vyjádření.

Jestliže nájemce i po tomto projednání odmítne byt vyklidit, může pronajímatel navrhnout soudu, aby rozhodl o vyklizení bytu; nepodá-li však návrh do deseti dnů po nájemcově odmítnutí, právo domáhat se vyklizení bytu zaniká.

Prokáže-li pronajímatel účelnost úpravy, přestavby nebo jiné změny bytu nebo domu a nezbytnost vyklizení bytu, soud návrhu vyhově; přitom může stranám uložit přiměřená omezení, která

po nich lze rozumně požadovat. Před rozhodnutím o vyklizení bytu nelze práce provádět, ledaže soud provádění prací povolí. Pokud skutečně k rekonstrukci dojde a vy budete muset být dočasně vyklidit, doporučuji, abyste dohodu o podmínkách tohoto dočasného vyklizení bytu konzultovala s právníkem např. v poradně Sdružení nájemníků ČR.

I v případě, že by byla povolena stavebním úřadem rekolaudace z bytů na kanceláře, vám doporučuji držet se výše uvedeného postupu. Souhlas k rekonstrukci neudělíte a následně pak bude muset o podmínkách vyklizení rozhodnout soud, pokud se ovšem nedohodnete s pronajímatelem sama.

Informování prostřednictvím nástěnky a pokuta od SVJ

Jsem vlastník bytu, tudíž člen SVJ. Naše SVJ informuje své členy o všem prostřednictvím nástěnky. Byt jsem nedávno zdědil po babičce a zatím v něm nebydlím. Z tohoto důvodu jsem si na nástěnce nemohl přečíst informaci o zpřístupnění bytu pro odečet tepla. SVJ mi následně naúčtovalo za teplo poměrnou část spotřeby, ale to by mi nevadilo. Vadí mi, že k této částce přičetlo navíc 200 % jako pokutu za znepřístupnění bytu, stanovenou ve stanovách SVJ. Pokuta činí 20 000 Kč. Je tento postup možný? Pokusil jsem se řešit záležitost smírnou cestou. Písemně jsem SVJ požádal o prominutí pokuty, zatím jsem neobdržel odpověď.

Jste vlastník bytu a člen společenství vlastníků jednotek (SVJ). Toto SVJ si způsob informování svých členů muselo určit např. ve stanovách. Je nepochybné, že pro pozvánku na shromáždění vlastníků je nejvhodnější písemná forma pozvánky, i když právní předpisy výslovně písemnou formu neuvádějí; hovoří se o vhodné formě.

Pro „běžné“ oznámení zákon nepředepisuje žádnou formu. Oznámení může mít podobu dopisu, telefonátu, SMS, e-mailu, informace na webových stránkách SVJ aj. Zákon ani neurčuje obsah takového oznámení. Jako každé právní jednání však musí být určité. Musí tedy z něj být patrné alespoň to, že SVJ potřebuje byt zpřístupnit, proč a kdy. Nebude-li toto z oznámení patrné, není vlastník povinen byt SVJ zpřístupnit.

Z vašeho případu je však patrné, že způsob informování prostřednictvím nástěnky zvolený společenstvím vlastníků je nevyhovující. Doporučuji, abyste si buď individuálně dohodl se SVJ jiný způsob, nebo navrhněte pro celé SVJ způsob informování, kdy se informace průkazně dostane ke všem vlastníkům bytu.

Neznám stanovы vašeho SVJ, ale pokud je v textu skutečně uvedeno slovo „pokuta“, domnívám se, že jsou stanovы v této části neúčinné. Pokuty je možné vybírat jen v souladu s právními předpisy. Navíc se jedná o pokutu za to, že jste znepřístupnil byt, aniž by se k vám tato informace dostala, a to se dá považovat za něco, co je v rozporu s dobrými mravy. To je však jen můj názor. Zda tomu tak je, či není, by musel rozhodnout jedině soud.

Vámi zvolený postup smírného řešení schvaluji. Pokud by SVJ i nadále trvalo na pokutě, musel byste tento problém otevřít na shromáždění vlastníků, nebo řešit soudní cestou.

Povinnost zajistit bytovou náhradu již není

Mám dekret na byt z roku 1958 a v jiném bytě jsem za celý život nebydlel. Pronajímatel mi chce dát výpověď z nájmu bytu, protože ho prý potřebuje pro svoji dceru. V případě, že tu výpověď dostanu, musí mi pronajímatel zajistit jiný byt?

Bohužel nemusí. S účinností nového občanského zákoníku, tj. od 1. 1. 2014, již pronajímatel nemá povinnost zajistit nájemci v případě výpovědi nájmu bytu bytovou náhradu. Pokud vám skutečně bude výpověď z bytu doručena, zkuste se obrátit na místní obecní či městský úřad s žádostí o pomoc při řešení vaší bytové situace.

Nájem bytu opuštěním společné domácnosti na nikoho nepřechází

Žijeme s manželem a naší dvacetiletou dcerou v nájemním bytě. Nájemní smlouvu máme na dobu neurčitou. Koupili jsme byt, do kterého se v současné době stěhujeme, a chceme, aby v bytě bydlela a dál ho užívala zmiňovaná dcera. Je to možné?

Nájem bytu s účinností od 1. 11. 2011 tzv. opuštěním společné domácnosti nájemcem (tedy vámi) již nemůže přejít na členy nájemcovy domácnosti. Vaše dcera tedy zákonný nárok na přechod nájmu bytu nemá. Chce-li ho nadále užívat, musíte se s pronajímatelem dohodnout na ukončení vašeho nájmu bytu a následně pak dcera může s pronajímatelem uzavřít novou nájemní smlouvu, v níž bude uvedena jako nájemce.

	latinská předložka	předložka	choroba	mravní základ	 www.mirakulum.cz							krůpěj	2. část tajenky	ucpání cév	osobní zájmeno
kožní vyrážka											spustit se z kopce				
dvojzpěv											obruby				
	obava	předložka druh zeleniny									ptačí potrava šachová remíza				původní obyvatel Sardinie
sevržení chrupu					obaly čokolády	vazal	povzdech	obraciště autobusu	značka nákladních vozů	vzletný projev červeň					
slosování				autor Libuše 1. část tajenky							dívčí jméno				
tisková agentura USA			vstřebávat desetiny tisíců								nepřítel počítače erika				
největší sériově vyráběné letadlo							jeden ze smyslů mužské jméno				bolák žvásky				
trn						osobní zájmeno svoje				spor domácí zvíře				otočit	strategie
jevištní křoví									vzácnost teplý nápoj						
ukazovací zájmeno			česká televize přechod přes řeku					pevné palivo 3. část tajenky					hovorové přitakání pořád		
	krátký kabátek	česká zpěvačka opeřenec					šije šermířská zbraň				neslušné upití neshoda				
koupelnové vybavení						drogová bylina velký ještěr					svrchované území podstavce kamer				
část molekuly						běžná tekutina				odpočívati v noci					
díže						florentinská řeka křídlo budovy				takové množství kaprovitá ryba					
označení českých letadel			šťáva z nektaru vespod						rádiovky kočičí mládě						
	hrdlo	otvor Čapkovo dílo					hovězí dobytek								
domácí pták							vykleštění býci býv. SPZ Vsetína								
jedovatá bylina						haluz									
sklad brambor						zdi									

Vyluštěnou tajenku zašlete do 30. srpna 2018 na známou adresu Soudy Revue, nebo na e-mail redakce: sondy-odbyt@cmkos.cz
Výherci z čísla 7 jsou uvedeni na str. 30.

Park Mirakulum nabízí zábavu na více než 10 hektarech. Najdete zde lanová centra, podzemní chodby, dětskou vesničku, lesní město, trampolíny a další...

Výherci obdrží 2x rodinné vstupné do Parku Mirakulum (2 dospělí + 2 děti).

Vyšší mzdy, příplatek za práci v odpolední směně, jednotná pracovní doba 37,5 hodiny týdně a stejný příspěvek na penzijní připojištění pro všechny s ohledem na odpracovanou dobu ve společnosti. Proti nízkým mzdám a malým příplatkům protestovala 25. června před branami závodu asi třetina z 1050 zaměstnanců plzeňské firmy Zodiac. Zaměstnanci v dělnických profesích plzeňské firmy Zodiac Galleys Europe (ZGE), vyrábějící kuchyně do letadel, jsou si vědomi hodnoty své práce a dali to před branami závodu vedení společnosti pořádně nahlas najevo.

Na improvizovaném pódiu vystoupili (zleva) ředitel Zodiacu Philippe Gilles Michel, místopředseda OS KOVO Libor Dvořák, zástupce vlastnické společnosti Safran Bruno Pasini a vedoucí regionálního pracoviště OS KOVO Ivo Kužel

Francouzský majitel plzeňského Zodiacu vyhlásil odborům válku

Poslední kapkou, kterou přetekl pomyslný pohár trpělivosti, byla stopka, kterou nový vlastník Zodiacu, francouzská skupina Safran, vystavil 17. května zahájenému kolektivnímu vyjednávání. Od té doby veškerý dialog ustal. Protestní mítink zaměstnanců firmy Zodiac svolal Odborový svaz KOVO. Stop levné práci, Férová odměna, Není problém nasytit chudé, ale bohaté – tak vyjadřovaly atmosféru mítinku nápisy na transparentech. Podporu plzeňským protestujícím vyjádřili odboráři z firem v působnosti OS KOVO, například Motorpal Jihlava, SKF Chodov na Karlovarsku, Škoda Trakční, Škoda Tools a Panasonic Plzeň. Odbory chtějí především dále vyjednávat. Zástupce vlastnického Safranu **Bruno Pasini** dělníky ujistil, že skupina dohlédne na to, aby dialog mezi vedením a odbory pokračoval. Odbory, které působí ve firmě od loňského srpna „utajené“, v takzvaném seskupení členů, přišly loni

v listopadu s návrhem zvýšit mzdy o více než 15 procent. Letos v únoru firma přidala diferencovaně 4,5 procenta a bez projednání s odbory.

„Požadujeme nárůst pro letošní rok 7 procent, a to všem pracovníkům, i těm se smluvními mzdami,“ přiblížil Sondám požadavek kováků vedoucí Regionálního pracoviště OS KOVO pro Plzeňský a Karlovarský kraj **Ivo Kužel**.

Francouzským akcionářům miliardy, českým zaměstnancům drobné

Místopředseda OS KOVO **Libor Dvořák** na mítinku upozornil, že se časy v Česku mění. „Zahraniční majitelé byli zvyklí na mírné zaměstnance, že si o nic moc neřecknou a že se na nich dají vydělávat hodně velké peníze,“ uvedl. A že nejde o přehnané tvrzení, doložili zástupci odborového svazu pádným údajem. Vlastníci si letos v dubnu vyplátili dividendy za dva minulé roky ve výši 1,2

miliardy korun. Obrat firmy se za minulé účetní období zvýšil o polovinu na 5,5 miliardy a hrubý zisk o 10 procent na více než 900 milionů korun.

„Zahraniční vlastníci si zvykli ty peníze z Česka doslova tahat. Na Západě si běžně vyplácejí dividendy ve výši 30 procent, zatímco u nás kolem 50 procent,“

řekl Libor Dvořák. Další peníze odtékají různými obchody mezi sesterskými firmami skupiny.

Většina dělníků ve firmě přitom bere kolem 21 tisíc hrubého bez odměn, což je výrazně méně, než kolik dostávají zaměstnanci okolních firem v plzeňské průmyslové zóně Borská pole, kde Zodiac sídlí. Průměrná mzda dělníků strojírenských firem v regionu se pohybuje mezi 32 000 až 33 000 korunami hrubého měsíčně. I to je důvod, proč před branami firmy protestovala zhruba polovina všech kmenových zaměstnanců v dělnických profesích.

Vlastník Safranu torpéduje kolektivní vyjednávání

„Přišel nový vlastník společnosti a od té doby komunikace ustala. Dělalí jsme průzkum a velká většina zaměstnanců naše požadavky podpořila. Mají tady pětadvacetiprocentní fluktuaci. Je to zodpovědná, těžká a kvalifikovaná práce. Ve firmě působí i agenturní zaměstnanci, kterých je okolo 15 procent. S nárůstem výroby se budou dále přijímat, ale i to by měla být otázka dalšího jednání,“ říká vedoucí regionálního pracoviště Ivo Kužel. Zaměstnancům vadí rovněž nepoměr mezd mezi těmi, kteří pro Zodiac dlouhodobě pracují, a nově příchozími včetně agenturních zaměstnanců.

Jak už bylo zmíněno, odbory v Zodiacu zatím působí jako takzvané seskupení členů. I to napovídá mnohé o panujících poměrech ve firmě. Forma seskupení se využívá tam, kde vedení brání zakládání odborových organizací. Za tyto odbory vyjednávají regionální manažeři a Odborový svaz KOVO. Z vystoupení odborářů a zaměstnanců na demonstraci jednoznačně vyplynulo, že lidé se přestávají bát a odboráři jsou odhodláni brzy ustavit skutečnou odborovou organizaci a jednat sami za sebe.

Odbory chtějí vyjednat, ne protestovat

Na konec shromáždění dorazil ředitel firmy **Philippe Gilles Michel**. „Jsem rád, že jste schopni vyjádřit své myšlenky, přestože jsou namířené proti mně. Jsem na vás pyšný. Mojí snahou je, aby se vaše podmínky plynule zlepšovaly,“ sdělil ředitel a přislíbil, že bude vyjednávání pokračovat.

Zástupce evropského vedení Zodiacu a vlastnického Safranu Bruno Pasini lidem slíbil, že skupina dohlédne na to, aby dialog mezi odbory a vedením firmy neprodleně pokračoval.

Sondy se zeptaly hlavního organizátora mítinku Ivo Kužela, zda ho považuje za úspěšný. „Splnil svůj záměr a následovat by mělo jednání, návrat ke společnému stolu, návrat ke stavu před 17. květnem 2018, kdy bylo jednání přerušeno. Jde o dokončení náročného vyjednávání, protože více než 80 procent již bylo projednáno a odsouhlaseno, ale zbylých 20 procent je podstatných a důležitých pro obě strany.“

Sliby jsou chyby ve francouzském provedení

A jaká je realita nyní? „Ano, řekli zaměstnancům, že budou pokračovat ve vyjednávání. Hned následující den nám zástupce jejich právní kanceláře oznámil, že vyjed-

návat nebudou. Prohlásili jsme kolektivní vyjednávání za neúspěšné a předložíme zaměstnavateli návrh na určení zprostředkovatele,“ řekl Kužel. „Budeme dál postupovat podle zákona o kolektivním vyjednávání,“ doplnil místopředseda OS KOVO Libor Dvořák.

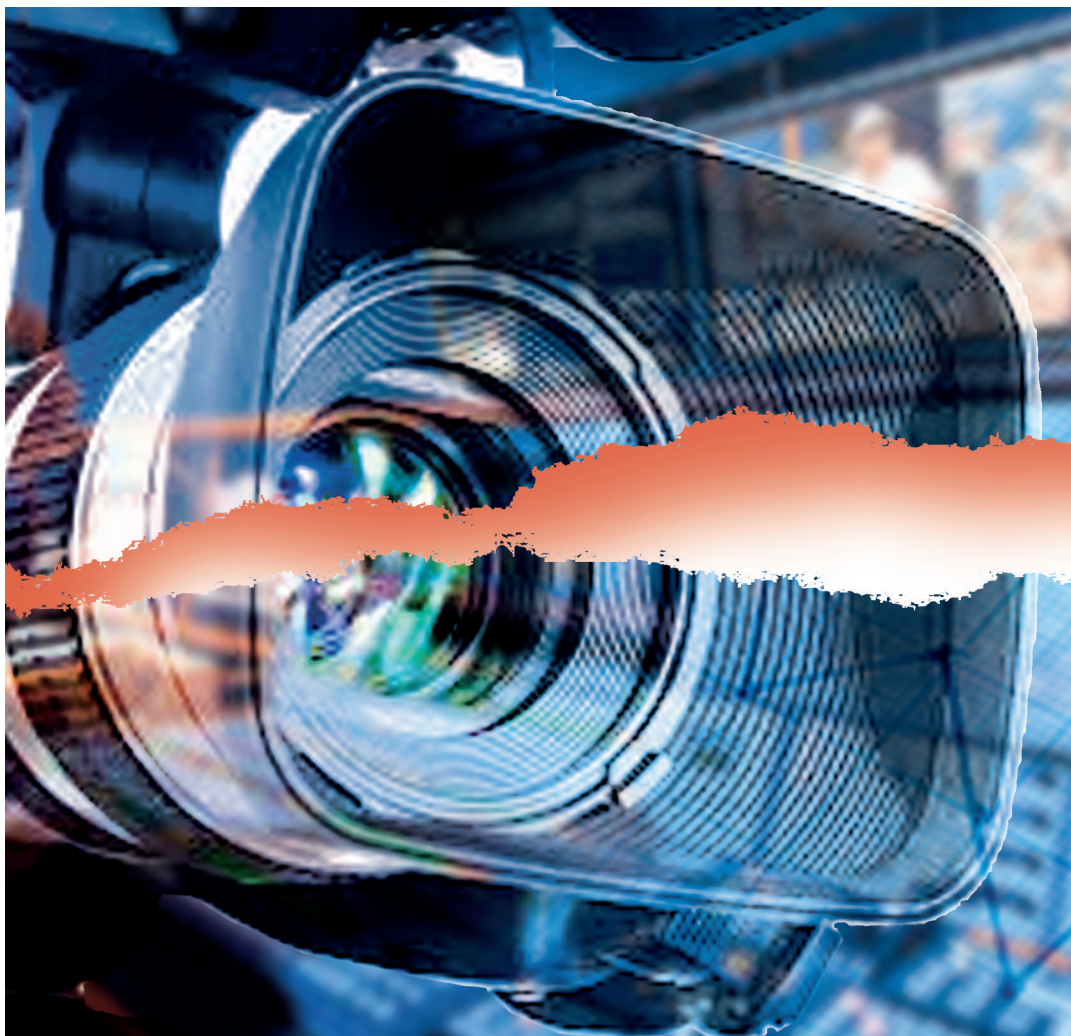
Odbory v Zodiacu se postupně stanou základní odborovou organizací. „V nynějším seskupení pracuje řada zkušených členů, kteří vědí co a jak to chtít. Dál trváme na tom, aby za letošní rok rostly tarifní mzdy o sedm procent. Chceme, aby byl zaveden příplatek za odpolední směnu. Žádáme, aby bonus za penzijní připojištění byl pro všechny zaměstnance stejný,“ uvedl Ivo Kužel.

Spor v Zodiacu se ale netýká pouze kolektivního vyjednávání. „Řešíme další problém. Nový vlastník Zodiacu dokonce zpochybňuje samotnou existenci a právo na působnost odborů ve firmě. Vedení firmy pověřilo zastupováním právní kancelář a vybavilo ji plnou mocí. Takže místo s vedením a majitelem firmy musíme jednat s právní kanceláří. Podle našeho vlastního právního rozboru tato kancelář působí mimo právní rámec, který je nastavený v České republice. Nový vlastník, francouzská skupina Safran, bude muset dříve nebo později vzít na vědomí, že ve firmě působí Odborový svaz KOVO podle platné české legislativy. Vnímáme to jako obstrukci a snahu protáhnout jednání o nové kolektivní smlouvě co nejdéle. K tomu se jim hodí i zpochybňování působení odborů KOVO ve firmě. Nový vlastník nechce spravedlivě zaplatit lidem za kvalitně odvedenou práci,“ uzavřel Libor Dvořák.

Stop levné práci žádalo na Borských polích na 300 nespokojených zaměstnanců Zodiacu

Březnové šetření CVVM v porovnání s předchozím z října 2017 zjistilo statisticky významný nárůst důvěry v klasická média (tisk, televize, rádio). Největší důvěře ze zkoumaných veřejných institucí se těší armáda (69 %) a policie (66 %), nejméně lidé důvěřují církvím (25 %). Výraznější převaha důvěry nad nedůvěrou je patrná ještě u soudů, výzkumů veřejného mínění, bank a rádií; u odborů převažuje důvěra rovněž. U ostatních institucí (televize, tisk, neziskové organizace) však přes zlepšení stále výrazně převažuje nedůvěra. Je to jistě důvod se nad některými jevy kolem médií zamyslet. Už také proto, že postavení České republiky, pokud jde o svobodu médií ve srovnání s jinými zeměmi, se v poslední době podle výzkumů podstatně zhoršilo. Uváděnou příčinou jsou útoky prezidenta republiky na novináře a vlastnictví médií premiérem.

Nebojme se říznout i do vlastních řad

Už to neznělo jen tak pod povrchem. Kritika se objevovala i na veřejnosti, zejména na sociálních sítích. Otevřeně se k tématu vyjádřil také prezident **Miloš Zeman** v barrandovské televizi, tak trochu vyprovokován jejím generálním ředitelem a moderátorem **Jaromírem Soukupem**. Řeč je o veřejnoprávních médiích, zejména o České televizi.

Lesk a bída mediálních komentátorů

První, co nesmíme přehlédnout, je rivalita mezi veřejnoprávními a soukromými médii. Ono není snadné jen tak lehce překousnout, když veřejnoprávní televize má

z koncesionářských poplatků ročně 5,7 miliardy Kč a rozhlas 2,1 miliardy Kč. Soukromá média si na sebe musí vydělat z reklamy.

Druhé, co je nutné dát před závorku, je uznání vynikající a někdy až úmorné práce rozhlasových a televizních pracovníků. Kritika se soustřeďuje převážně na zpravodajství. Tak trochu v duchu „Když máš něco obrazně řečeno zadarmo, tak to svádí k pocitu, že se nemusíš tak snažit“. Stačí vidět nebo si poslechnout za sebou několik televizních nebo rozhlasových zpravodajství, aby si divák či posluchač srovnáním jimi uváděných informací a údajů udělal brzy představu o přesnosti, věrohodnosti a nakonec také kvalitě jejich

Veřejnoprávní média: ano, či ne?

Otázka v titulku logicky navozuje očekávání, že na ni autor odpoví v závěru článku. V tomto případě se přímo nabízí odpověď, že podle převažujících názorů politiků a komentátorů veřejnoprávní média patří k demokratickému politickému systému. Nikoli nezbytně, protože třeba **Tomio Okamura** by je zaměnil za média státní.

Také více než čtyři pětiny abonentů by poplatky za rozhlas a televizi raději neplatily. Nelze přitom přehlédnout ani fakt, že 860 tisíc občanů je v exekuci a téměř milion pod hranicí chudoby. Finanční důvody nejsou převažující. Nechci argumentovat příslušnou legislativou a výsledky průzkumů. Vyjadřuji osobní názor člověka, který veřejnoprávní média sleduje častěji a možná pozorněji než většina lidí. Člověka přesvědčeného, že tato média zastupují občanskou veřejnost, a proto by měla být nestranná a objektivní.

V publicistice těchto médií určitě došlo k významným pozitivním změnám. Televize má ČT24 a ČT Sport, rozhlas nedávno zřídil Radio Plus. Představa diváka a posluchače však bere rychle trochu za své. Ani ne tak kvůli struktuře zvaných hostů, spíše proto, jak se k nim moderátoři chovají. Zvláště k politikům. Dá se totiž lehce předvídat, že komu budou vstřícní a komu budou grilovat. Každý má právo na vlastní názory včetně názorů politických. Ale pracovníci veřejnoprávních médií se nepohybují na politickém kolbišti a měli by být schopni udržovat si profesionální odstup a neutrální nadhled. Zaměstnanci banky či pošty také určitě nebudou měnit své chování vůči klientům podle toho, jaké zastávají politické názory. Někteří moderátoři se dokonce sofistikovaně snaží přesvědčit zpovídané o svých názorech.

Většina lidí při hodnocení úrovně veřejnoprávních médií preferuje spokojenost s jejich obsahem. A tady si ČT1 a ČT2, stejně jako Radiožurnál, Vltava, Dvojka, Junior, Praha a další zaslouží uznání. A je nutné jim přiznat, že mají těžkou pozici. V každé populaci je jen určité penzum využitelného intelektuálního a kreativního potenciálu. Jiná situace byla, když existovalo jen pár televizních a rozhlasových studií. Nyní jich jsou desítky.

Veřejnoprávní média by se proto měla specializovat, nekomplikovat si život sledovaností a také se vyhýbat nadbytečnému natáčení seriálů. Tedy pokud nejde o takové, jako byly F. L. Věk, Sňatky z rozumu, Nemocnice na kraji města, Cirkus Humberto, Byl jednou jeden dům,

Bylo nás pět, vlastně i Četnické humoresky nebo Dobrodružství kriminalistiky. Takže je dost prostoru, aby i ti, kdo mají hlouběji do kapsy, platili s lehčím srdcem.

Moderátor, který se rád poslouchá

Televizní hlasatel **Rey Koranteng** je asi nejznámější mediální tvář. S **Lucií Borhyovou** patří mezi nejoblíbenější dvojice televizních hlasatelů. Často se ocitne v roli moderátora, zpovídá známé i méně známé osobnosti. Má většinou dobře připravené otázky, ale zpovídání mu na ně občas neodpovídají, mluví o něčem jiném, protože buď odpovědět nedokážou, nebo nechtějí – anebo naopak jsou rozhodnutí za každou cenu říct, co národu sdělit chtějí oni sami. A protože Koranteng je slušný muž, málokdy se odváží někoho přerušit. Tak mu utíká limitovaný čas a diváci se nakonec odpovědi nedočkají.

To moderátor TV Barrandov Jaromír Soukup je jiná váhová kategorie. Úspěšně soupeří s ČT24 a Radiem Plus. Každý čtvrtek ve 20.15 exkluzivně zpovídá prezidenta Miloše Zemana. To je terno, i když jejich rozhovor by nemusel být dvakrát přerušován reklamou. Holt soukromá stanice si musí na sebe vydělat... Ale jinak před TV Barrandov klobouk dolů, kdyby divák nezačal mít pochybnosti o tom, koho nám tato stanice vlastně prezentuje. Moderátor často pro své otázky využívá více času, než kolik má k dispozici host. Tedy i stručně se vyjadřující prezident, což je o to víc nepřehlédnutelné.

Nic proti tomu, když se i v otázkách objevují nové a zajímavé informace. Jenže obsah těch moderátorem pokládaných divák sledující současné dění většinou zná, nebo je od Soukupa slyšel v jiných jeho pořadech. Především si ale nesedl k televizoru, aby sledoval moderátora, ale chce slyšet prezidenta. Bez ohledu, má-li ho rád, či nikoli.

Jaromír Soukup má bezesporu perfektní informační zázemí. Profesionalita moderátora ale spočívá v tom, jak výstižně a hlavně stručně se dokáže vyjádřit. A tak dochází k paradoxní situaci. Zatímco Rey Koranteng asi nerad vstupuje svému hostu do řeči, prezident to pomalu u každé Soukupovy otázky musí udělat, zjevně mu dochází trpělivost. Moderátor se nesmí snažit zpovídaného zastínit, ale ani mu devotně jít na ruku, a měl by být investigativní. Nepamatuji se však, že by se Jaromír Soukup někdy snažil Miloše Zemana takřka zatlačit do kouta, i když, pravda, to u současného českého prezidenta jen tak lehce nejde.

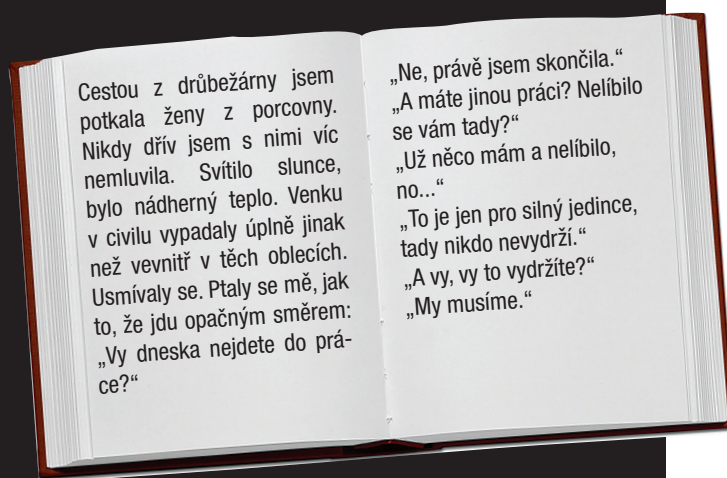
práce. Největším problémem jsou komentátoři a moderátoři nejruznějších televizních a rozhlasových rozhovorů. Specialisté na vnitřní a zahraniční politiku, bezpečnost, ekonomiku, sociální problematiku, vědu a techniku zdánlivě vymizeli. Nahradili je univerzalisté, kteří jako by v dobré víře chtěli nahrazovat ptající se běžné občany, což zpovídané odborníky mnohdy přivádí do rozpaků, protože mají před sebou laiky, kteří kladou připravený soubor otázek, na odpovědi na ně obvykle vůbec nereagují a už se soustřeďují na přečtení otázky další. Zpovídaný je často zaskočen, když se moderátora zeptá na něco sám, ale je briskně umraveně svrchovanou větou: Otázky tady kladu já! V ten moment by se měl host zvednout z křesla a ze studia odejít.

Nemá cenu pokračovat. Nakonec by se stejně nebylo možné vyhnout otázce, nemají-li rozhlasová a televizní koncesionáři kus pravdy v tom, když se zdráhají platit poplatky a chtějí je přenést na stát, když mermomocí veřejnoprávní média chce.

Hrdinové kapitalistické práce

Z červnového křtu knihy
v Kasárnách Karlín v Praze.
Na snímku Apolena Rychlíková
a s mikrofonom Saša Uhlová

Mileně je 32, má čtyřletého syna. Bývalý manžel pil a hrál automaty. Když bylo synovi rok a půl, na měsíc jí zůstalo 3000 Kč. Podle sociálky jí to mělo stačit. Tak šla do práce a synovi sháněla hlídání.

Jeden z příběhů, s nimiž se novinářka **Saša Uhlová** setkávala, když se nechávala zaměstnávat ve společensky důležitých, ale špatně placených profesích. Zatímco reportáže v podobě dokumentárního filmu *Hranice práce* spatřily světlo světa už loni v září, kniha *Hrdinové kapitalistické práce* ještě takřkajíc voní tiskárnou.

Rozhovory s autorkami, novinářkou Sašou Uhlovou a dokumentaristkou **Apolenou Rychlíkovou**, přinesla snad všechna média. Uhlová si nechala úředně změnit příjmení a upravila vzhled, aby minimalizovala hrozbu odhalení. Od loňského ledna do července se nechala zaměstnat na pěti různých místech – v nemocniční prádelně, drůbežárně, supermarketu, továrně na výrobu holicích strojků a v třídě odpadů. Své zážitky nahrávala pomocí minikamery v brýlích a potajmu zapisovala. Žila životem lidí často na hranici příjmové chudoby v době, kdy ekonomika rostla. Empatická novinářka ve filmovém dokumentu, v reportážích na webu

a2larm.cz i v knížce nedokázala ovládnout své emoce, což její práci činí ještě působivější. Čtenářům jistě nejednou vyvstala otázka: Proč se tito lidé nedožadují vyšších odměn či lepších podmínek a neorganizují se v odborech, aby toho snáz dosáhli? „Problémem je jejich strach, ale i nevědomost a nechut' jít do něčeho nového. To by se dalo změnit způsobem oslovování těchto zaměstnanců,“ uvedla pro *Sondy Revue* Saša Uhlová. Na nedávné Odborové akademii během diskuse o reportáži také poznamenala, že by se odbory měly snažit lépe prodávat i své úspěchy. Odborům autorka ve své publikaci věnovala několik stránek.

Podle Hany Popelkové, expertky Českomoravské konfederace odborových svazů, došlo v roce 2017 k mírnému nárůstu nemocnosti. Počet ukončených pracovních neschopností se meziročně zvýšil téměř o 7 % a dosáhl 1 695 000 případů, celkový počet pronesaných dnů vzrostl o 4,6 %. Nejčastěji lidé marodili s nemocemi dýchací soustavy.

Loni mírně vzrostla nemocnost. Jaký je její vývoj?

„Průměrné procento pracovní neschopnosti činilo 4,26 %, udrželo se zhruba na úrovni roku 2016 (nárůst o 1,4 %), přičemž vyšší byla nemocnost žen (4,7 %) než mužů (3,8 %). Průměrná doba trvání pracovní neschopnosti se meziročně nepatrně snížila ze 42,2 na 41,3 dne,“ uvedla **Hana Popelková** z Právního a sociálně ekonomického oddělení ČMKOS. Nejčastějším důvodem loňské dočasné pracovní neschopnosti byly podle jejích slov nemoci dýchací soustavy (633 015 případů – z toho připadalo 83 % na akutní infekce dýchacích cest, 85 tisíc lidí onemocnělo chřipkou, což je meziroční nárůst o 44 %) a pohybové soustavy (324 558 případů, z toho bylo 67 % onemocnění páteře).

Neschopenek opět přibývá, karenční doba je snížila jen přechodně

Zavedením náhrady mzdy a karenční doby v roce 2009 podle Popelkové meziročně nemocnost klesla o 30 %. Pár let klesala, v roce 2013 však nastal zlom a nemocnost každoročně mírně narůstala. Z dlouhodobějšího hlediska se podle jejích slov nemocnost v posledních letech výrazně omezila. Od roku 2008 kleslo průměrné procento pracovní neschopnosti téměř o 22 %, celkový počet pronesaných dnů se snížil o 24 %. „Z vývoje nemocnosti v posledních třech letech lze vyvodit, že předchozí několikaleté období snižování nemocnosti již pravděpodobně skončilo,“ uvedla Popelková. Co se týče několikaletého poklesu nemoc-

nosti, Popelková upozorňuje na pravděpodobné důvody. Jinými slovy, není to tak, že by lidé byli automaticky zdravější.

„Nemocnost se v důsledku předchozích restriktivních opatření zřejmě dostala na nejnížší možnou úroveň již v roce 2012.

Účinek opatření na snižování nemocnosti (finanční represe, tlak od zaměstnavatelů) byl tím zřejmě vyčerpán a nemocnost již pravděpodobně dále klesat nebude. Ovšem tak výrazného poklesu nemocnosti bylo bohužel dosaženo i v důsledku takových negativních jevů, jakými jsou přecházení nemocí, řešení zdravotních problémů čerpáním dovolené a pracovního volna atd., což nelze prováděným statistickým šetřením zachytit.“

Výdaje na nemocenské pojištění rostou...

„Postupně se zvyšující nemocnost se projevila i v nárůstu výdajů na dávky nemocenského pojištění. Zatímco v předchozích letech rostly výdaje na nemocenské dávky meziročně například v důsledku opětovného poskytování nemocenského od patnáctého kalendářního dne pracovní neschopnosti či pravidelného zvyšování redukčních hranic v souvislosti s růstem mezd, zvýšení výdajů v roce 2017 bylo způsobeno jak zvýšením redukčních hranic, tak mírně vyšší nemocností,“ pokračuje Popelková. V roce 2017 bylo podle jejích slov na dávkách nemocenského pojištění vyplaceno celkem 28,3 miliardy korun a meziročně se výdaje zvýšily o dvě miliardy korun, tedy o 7,7 %.

„Rozhodující vliv mělo nemocenské, na které bylo vyplaceno téměř 18,3 miliardy korun, což je proti předchozímu roku o 7,7 % více.“

Zvýšení výdajů zaznamenalo i ošetrovné. Celkově bylo v roce 2017 na tuto dávku vynaloženo 1,4 miliardy korun, což znamená nárůst výdajů oproti předcházejícímu roku o 18,8 % (222 milionů korun).

„Takový nárůst výdajů vysvětluje Česká správa sociálního zabezpečení častějším využíváním ošetrovného. Pokud rodič například pečuje o nemocné dítě a sám také onemocní, je pro něho finančně výhodnější dále čerpat ošetrovné, než se nechat uznat praceneschopným, například při viróze,“ uvedla Hana Popelková. Dodala, že zvýšení výdajů se týkalo i peněžité pomoci v mateřství, i když nebylo tak dynamické jako v případě nemocenského. „Meziroční nárůst výdajů byl způsoben zejména nárůstem počtu vyplácených dávek a zvýšením redukčních hranic. Celkem se na peněžité pomoci vyplátilo 8,6 miliardy korun, tedy o 6,2 % více než v roce 2016.“

... ale systém je přesto v přebytku

Co se týče porovnání příjmů a výdajů nemocenského pojištění v souhrnu, Popelková uvádí, že od roku 2010 se vytvořil přebytek téměř 27 miliard korun (v roce 2009 se systém ocitl v deficitu a tehdejší vláda prosadila redukce v nemocenských dávkách). Nemocenské pojištění je však součástí státního rozpočtu, takže přebytky byly použity ke snížení deficitu zejména v oblasti důchodového pojištění. Prudce se podle jejích slov zvýšily výdaje na nemocenské dávky OSVČ.

Jak nám odbory pomohou v měnícím se světě práce

CONFEDERATION
**SYNDICAT
EUROPÉEN
TRADE UNION**

etui.
european trade union institute

Od 26. do 28. června se v Bruselu uskutečnila velká konference World(s) of Work in Transition (Měnící se svět práce), kterou zorganizovaly Evropská odborová konfederace (EOK/ETUC) a Evropský odborový institut (ETUI) – výzkumná instituce, jež má za úkol podpořit prosazování agendy odborů ekonomickou a sociálně vědní expertizou. Jednalo se již o druhou konferenci podobného rázu, ta první se uskutečnila před dvěma roky a věnovala se užšímu tématu digitalizace práce. Při koncipování letošního ročníku se prosadilo poznání, že digitalizace práce je pouze jedním z velkých trendů, které aktuálně souběžně působí na trh práce a přináší s sebou velké výzvy – těmi dalšími jsou stárnutí populací, migrace a nutnost přechodu na udržitelnější model hospodaření. Konference si tedy vytyčila ambiciózní cíl pojednat jejich společný vliv na trh práce co možná tak komplexně, jak to odpovídá realitě. Za účasti odborářů a odborářek a odborníků a odbornic, ale i předních politiků z celé Evropy se dva dny diskutovalo v plénu i v paralelních specifitějších debatách třeba o ekologických dopadech zprostředkování práce přes platformy či o tom, zda má snižování ekonomicky aktivního obyvatelstva v důsledku demografických změn šanci vyrovnat případnou nezaměstnanost vlivem zavádění nových technologií, a co se na trhu práce bude dít, když paralelně dojde k silnějším migračním pohybům. Podrobnější výsledky konference jsou k dispozici na internetových stránkách ETUI. Přinášíme text, který je shrnuje.

Kate Holmanová působí v tiskovém oddělení Evropské odborové konfederace (EOK)

Co přinese digitalizace?

Práce na volné noze, částečné úvazky, robotizace a nové dovednosti. Na odborářské konferenci zaměřené na proměnu pracovního trhu v době digitalizace se probíraly hrozby a výzvy, na které musí odbory v měnícím se světě práce reagovat. Práce už dávno není, co bývala, změny přicházejí ze všech stran. Roboti nahrazují lidskou práci, digitalizace, práce na volné noze, krátkodobé úvazky nebo dekarbonizace tradičního průmyslu. V Evropě nenajdeme téměř žádného zaměstnance, kterého by se tyto změny netýkaly. Jak na nové výzvy odpoví odbory? Přidejme k tomu globalizaci, migraci a stárnoucí populaci a dostaneme měnící se společnost, v níž by se měly naše životy zlepšovat. To se ale děje jen zřídka. Odborové organizace proto na konferenci hledaly společnou odpověď na nové problémy.

Je téměř nemožné předpovědět, jaký dopad bude mít digitalizace na pracovní podmínky zaměstnanců. Podle **Pierra Hubbarda**, generálního tajemníka Poradního výboru odborových organizací pro OECD, zmizí kvůli digitalizaci čtrnáct procent pracovních míst a až čtyřicet procent projde významnými změnami. „Není to poprvé, kdy jsou odbory konfrontovány

s klíčovými změnami trhu práce.

Tentokrát je to však odlišné,“ varoval na konferenci Hubbard.

Přibližně sedmdesát procent zaměstnanců se obává, že by je v budoucnu mohli nahradit roboti. Nicméně i tyto odhady jsou zřejmě nadhodnocené, jelikož mnohé pracovní pozice, které by teoreticky mohly být automatizovány, zahrnují specifické úkoly vyžadující lidský úsudek.

Naproti tomu eurokomisař pro digitální trh **Andrus Ansip** je nadšený příležitostmi, které digitalizace nabízí při vytváření „pracovních míst s přidanou hodnotou“ v nových průmyslových odvětvích.

Všichni však jeho nadšení nesdílejí.

Například **Peter Frase**, akademik a člen redakční rady newyorského časopisu

Jacobin, upozornil na takzvané technologie usnadňující práci, které mají zaměstnancům usnadnit jejich úkony, nicméně ve výsledku na ně vytvářejí mnohem větší tlak. Jako příklad uvádí nástroje pro měření individuálního výkonu ve firmách, jako je Amazon.

Luc Triangle, generální tajemník odborové federace IndustriAll, varuje před nahrazováním dobře placených a zabezpečených pracovních míst dočasnými a špatně placenými pozicemi v důsledku digitalizace. Hrozí také, že zaměstnavatelé automatizaci využijí ke snižování mezd a zhoršování pracovních podmínek, přičemž v konečném důsledku se jim vyplatí zaměstnat špatně placeného člověka.

Magické dovednosti

Řešení nabízené Evropskou komisí, jež nedávno představil eurokomisař **Andrus Ansip**, je až podezřele jednoduché – zvyšování dovedností zaměstnanců. Nicméně odboráři jsou k podobným zjednodušením skeptičtí a ptají se: Jsou vlády a zaměstnavatelé ochotni investovat do zvyšování dovedností svých zaměstnanců? **Aida Ponceová** ve studii Evropského odborového institutu, zabývající se umělou inteligencí, tvrdí, že zvyšování technických dovedností zaměstnanců nestačí. Pokud mají pracovníci v budoucnosti těžit z potenciálu lepších pracovních míst, musí pochopit složitější kontext, ve kterém se jejich práce bude nacházet.

Pracovníci musí podle ní pochopit roli umělé inteligence a její vliv na pracovní pozice, naučit se pracovat souběžně se stroji a také pochopit, jak automatizace promění jejich roli ve firmě. To vše předpokládá pokročilou schopnost ovládání počítačů a manipulace s daty, rozvinuté logické myšlení a schopnost rychle identifikovat a řešit problémy v digitálním světě.

**FRIEDRICH
EBERT
STIFTUNG**

Sondy Revue vám ve spolupráci s nadací

přináší seriál článků zaměřených na témata, o kterých se v ČR nediskutuje a nepíše.

Těchto dovedností mohou rychle nabýt jen při společném úsilí škol, odborů a zaměstnavatelů. A to vše samozřejmě pouze za předpokladu, že z celého procesu nebudou vyloučeny ženy, menšiny a senioři. Luc Triangle k tomu dodává, že nestačí rekvatifikovat pracovníky, pokud pro ně neexistují adekvátní pracovní pozice nebo jsou od nich geograficky příliš vzdálené. Když byl nedávno uzavřen bulharský uhelný důl, horníci zůstali bez možnosti sehnat nové zaměstnání. Lidé žijí v lokálních kontextech, v komunitách. Nejsou šachovými figurkami, které lze podle vůle zaměstnavatelů přesouvat po celém evropském kontinentu.

Spravedlivý přechod

Technologie mohou být neutrální, ale způsoby jejich implementace nezdědka ničí životy. Adaptace na nové technologie může být pro některé lidi velmi náročná. Právě proto musí odborové organizace v tomto procesu požadovat opatření na podporu zaměstnanců a jejich komplexní sociální ochranu. Musí vyžadovat spravedlivý přechod zahrnující mimo jiné zlepšení vyjednávací pozice odborových svazů. Ačkoliv je výraz „spravedlivý přechod“ nejčastěji užíván v souvislosti s ekologizací ekonomie, je stejně příhodný pro automatizaci a digitalizaci práce.

Odbory nechť zastaví vývoj společnosti. I hnutí ludditů mělo v minulosti mnohem větší smysl, než jaký je mu dnes přikládán. Vývoj však musí být řízený zodpovědně a ku prospěchu všech. Existuje mnoho lidí, kteří před apokalyptickými dopady neřízených změn varují. „Pokud budou mít vlády v době digitalizace strach regulovat průmysl, jsme ve velkém maléru,“ varoval na konferenci **Sharan Burrow**, generální tajemník Mezinárodní konfederace odborových svazů (ICTU). Jeho kolega **Guy Ryder**, generální tajemník Mezinárodní organizace práce (ILO), dokonce připodobnil současný rozpad multilaterálních systémů spolupráce k Velké hospodářské krizi třicátých let

minulého století. „Sklízíme plody dlouhodobě neřešených pocitů nespravedlnosti,“ řekl Ryder.

Socioložka **Saskia Sassenová** popsala vzestup dravé a extraktivistické logiky ekonomik západních zemí, která je založená na těžbě zdrojů – intelektuálních i fyzických – nadnárodními koncerny, jako jsou Facebook nebo Google, a světem finančních trhů. Tato logika extrakce umožňuje soustředit moc v soukromých rukou a snížit životní úroveň těm nejméně. Odkrytí skutečných aktivit nadnárodních gigantů a jejich devastujících dopadů je tak prvním krokem ke spravedlivé budoucnosti, ve které budou prosperovat všichni.

Kam vede cesta

Odbory musí mít odvážný a dynamický plán, abychom dosáhli světa bez vítězů a poražených. „Potřebujeme vědět, kam směřujeme,“ řekl na konferenci Guy Ryder a dodal, že bychom měli následovat cíle udržitelného rozvoje OSN. Před odbory stojí mnoho výzev, například zorganizovat izolované zaměstnance do odborových svazů. Podle výzkumníka Evropského odborového svazu **Kurta Vandaela** mohou odbory naštěstí hrát významnou roli při vytváření nového světa, což dokládá na příkladu rostoucího počtu odborových organizací, které se již dokázaly adaptovat na měnící se trh práce. „Musíme si představit naprosto odlišný svět práce,“ prohlásil generální tajemník Evropské konfederace odborových svazů **Luca Visentini**. Spolu s odpovědným řízením může technologický pokrok přinést kratší pracovní dobu, lepší pracovní podmínky, vyšší produktivitu práce, udržitelné nakládání se zdroji a sociální spravedlnost. Takový svět bude od našeho současného na hony vzdálený.

Z anglického originálu Trade Unions And A Completely Different World Of Work, který původně vyšel na portálu Social Europe, přeložil Radek Kubala.

Evropské odbory ukrajinské vládě:

Zastavte omezování odborových práv a násilí na funkcionářích!

Ukrajina je historicky i aktuálně těžce zkoušený stát. Její institucionální a právní řád je rozvrácený. V zemi bují korupce a násilí. To vše se pochopitelně neblaze odráží na mzdách a životní úrovni tamního obyvatelstva. V zemi dochází ve stále větším měřítku k omezování odborových práv, zabavování odborového majetku a násilí na odborových aktivistech.

Za této situace se v červenci v Bruselu uskutečnil 20. summit EU – Ukrajina a na prosinec je naplánované zasedání Rady sdružení EU – Ukrajina. Evropské a ukrajinské odborové organizace při této příležitosti vydaly společné prohlášení o odborových právech v této zemi. Požadují, aby se Evropská komise více angažovala v úsilí, které by pomohlo zlepšit sociální a hospodářskou situaci na Ukrajině, zvýšit účinnost sociálního dialogu a dodržování základních úmluv Mezinárodní organizace práce (MOP).

U příležitosti již zmíněných akcí se Evropská odborová konfederace (EOK), Celoevropská odborová rada (PERC), která je regionální strukturou Mezinárodní odborové konfederace a sdružuje odbory z celé Evropy, včetně ukrajinských konfederací, a její přidružené subjekty na Ukrajině obračejí na ukrajinskou vládu s výzvou, aby se neprodleně a účinně zasadila o přijetí následujících opatření:

- Dodržujte základní principy sociálního dialogu. Za tímto účelem přivítejte zástupce odborových svazů do orgánů, které mají vliv na rozvoj strategií sociálního a hospodářského rozvoje a reformu na Ukrajině. Obnovte práci ukrajinského Národního tripartitního sociálního a hospodářského výboru a zajistěte, aby jeho rozhodnutí byla pro vládu závazná.

- Zahrňte ukrajinské odborové svazy do reform, které jsou součástí dohody o volném obchodu mezi EU a Moldavskem, Gruzii a Ukrajinou (DCFTA). Evropská unie a ukrajinské orgány je považují za velmi důležité. Tyto reformy, stejně jako reforma veřejné správy, mají pro zaměstnance velký význam a je třeba je důsledně řešit. Evropská komise musí sledovat, zda se odborové svazy skutečně na reformách mohou podílet.
- Zastavte omezování odborových práv a zabraňte násilí a obtěžování odborářských aktivistů. Zamezte zabavování odborových budov a odborových školicích středisek.
- Zajistěte růst minimální mzdy na úroveň, která by zastavila nebezpečné šíření chudoby obyvatel Ukrajiny. Od 1. ledna 2017 činí minimální mzda 3200 ukrajinských hřiven, což je asi 2973 Kč (1 UAH = 0,843800 CZK).
- Zajistěte splacení dluhů za mzdy, které včas nedostalo více než 100 000 ukrajinských pracovníků. Pro představu: jen v odvětví těžby surovin činily mzdové nedoplatky zaměstnancům kolem 1,1 miliardy ukrajinských hřiven.
- Přijměte systémová opatření k odstranění rozdílů v odměňování mužů a žen. Průměrná měsíční mzda žen na Ukrajině dosahuje maximálně 80 procent mužských mezd, i když je podíl pracujících žen vyšší.
- Pořádejte celostátní diskusi o mzdách, o překonávání chudoby a rozdílů mezi pohlavími, protože odměňování za práci je na Ukrajině stejně jako jinde nedostatečné. Ve výši mezd je Ukrajina na posledním místě v Evropě. Průměrná mzda činila vloni na Ukrajině 214 eur, v čistém 172 eur (cca 4472 Kč).
- Uspořádejte ještě letos parlamentní slyšení na téma Status dodržování práv odborových organizací na Ukrajině a provádění Úmluvy MPO č. 87 o svobodě sdružování a ochraně práva svobodně se organizovat. Podle hodnocení je Ukrajina jednou ze zemí, kde jsou nejvíce porušována odborová práva.
- Pokračujte v boji proti korupci, vyhýbání se daňovým povinnostem a podvodům. Zasaďte se o posílení úřadu inspekce práce v souladu s úmluvami MPO č. 81 a 129.

Při násilnostech a masakru v Oděse v roce 2014 uhořelo v Domě odborů 48 lidí. Budova ležela popelem. Incident nebyl dodnes vyšetřen a viníci nebyli postaveni před soud

Vaše práce – Zaměstnání – Mezilidské vztahy

SRPEN – HOROSKOP od astroložky Jarmily Gričové

Trendy, které nastolilo minulé období, by měly pokračovat i nadále. Zejména kolem 11. srpna, kdy bude ve Lvu probíhat sluneční zatmění, se vyplatí dvakrát měřit a jednou řezat. Díky energii Venuše ve Váhách se sice najdou lidé, kteří vám z průšvihů pomohou, ale to nehraje roli. Bude lepší, když do potíží vůbec nezabřednete.

BERANI

Skoro by se dalo říct, že si nezaslouženě užíváte. Ve vašem sektoru lásek je až do 6. září Merkur, s jehož pomocí získáte každého, koho chcete. V sektoru partnerském se zase nachází Venuše, která se postará, abyste si ho taky udrželi. Žijete si jako v ráji...

BÝCI

Jsou prázdniny, ale to neznamená, že byste neměli přemýšlet o zásadních věcech s praktickým dopadem. Využijte Marsu, který od 13. srpna pobývá v Kozorohu. S jeho pomocí dokážete bezchybně nasměrovat energii tak, abyste dostali všechno, co chcete.

BLÍŽENCI

Volno, které máte, můžete využít nezvyklým způsobem. Postará se o to Venuše, která se nachází ve vašem sektoru koníčků a zálib. Oprašte malířskou paletu, vzpomeňte si, že jste kdysi chtěli napsat knížku. Aktivujte svůj tvůrčí talent a dejte se do díla!

RACI

Bylo by lepší, kdybyste se věnovali spíše práci na kariéře než soukromí. Kombinace Venuše ve Váhách a Jupitera ve vašem sektoru dětí by vás dovedla k situaci, kdy byste se museli smířit s tím, že vás ke společnému životu a k dětem uhnal člověk, který se k vám ani trochu nehodí.

LVI

Náročným, ale zároveň velice přínosným dnem je 11. srpen. Ve vašem znamení probíhá sluneční zatmění. Jde o hodiny, kdy můžete začít s dietou, rozhodnout se, že přestanete kouřit, ale také si slíbit, že se už nenecháte ničít člověkem, který vám nic dobrého nedává.

PANNY

Po 23. srpnu, kdy bude Slunce ve vašem znamení a zároveň se můžete opřít o pozitivní vliv Marsu z Kozoroha, se vám uleví. Konečně si můžete dirigovat život podle svého. Udělejte to a na nikoho se neohlížejte. Posilte své postavení tak, abyste mohli pomáhat jiným.

VÁHY

Náročné dny nastanou po 13. srpnu. Energie Venuše ve vašem znamení narazí na Mars z Kozoroha. Na jedné straně se vám do ničeho nechce, protože láska je důležitá. Pracovat však musíte, jelikož se hraje o vaši další kariéru. Naštěstí se stane zázrak a vy pokryjete obě oblasti.

ŠTÍŘI

Hodně opatrně jednejte hned na začátku období. Uran ve vašem partnerském sektoru se obrací do zpětného chodu a vy musíte vážit všechno, co děláte. Na partnera se sice můžete naštvát, ale to neznamená, že byste měli hned podat žádost o rozvod. Stejně moudře se chovejte v práci. Křik nic nevyřeší.

STŘELCI

Až do 23. srpna si můžete vychutnávat pozitivní vliv Slunce, které je spolu s Merkurum ve Lvu. Pochopíte, že věci mohou být obtížné, ale že je při troše chuti zvládnete. Je jen potřeba, abyste si stanovili priority a těm se věnovali přednostně.

KOZOROZI

Kombinace Marsu, který se 13. srpna na pár týdnů vrací do vašeho znamení, vám poskytuje zajímavé šance. Musíte však dát přednost kariéře před soukromým životem. Když partnerovi vysvětlíte, o co se hraje, s pochopením přijme i prodlouženou dovolenou.

VODNÁŘI

Uran ve vašem sektoru profese se obrátil do zpětného chodu a vy si konečně začínáte užívat klid. Žádná velká překvapení vás už nečekají. S údivem však zjišťujete, že vás předchozí turbulence bavily víc než nynější pohoda.

RYBY

Kolem 18. srpna, kdy Jupiter tvoří trigon s Neptunem ve vašem znamení, se chovejte rozumně. Je třeba, abyste uvedli do souladu představy o tom, co byste chtěli, s tím, co je uskutečnitelné. Pozor si dávejte i na lidi, co vám slibují zázračné zbohatnutí. Mluví sice pěkně, ale věřit se jim nedá.

Správa majetku odborových svazů kultury a Odborová organizace novinářů a pracovníků v médiích zvou milovníky výtvarného umění do pražské umělecké kavárny K-Café na Senovážném náměstí, kde se v současnosti koná jedinečná výstava uznávaného pražského výtvarníka nazvaná Petr Ptáček – Kouzlo techniky.

Jako většina kluků se i jemu od mala líbily motocykly a automobily, parní stroje, vzducholodě a letouny. Zvláště pak historické dvojpláštníky. Vyrostl na knížkách ilustrovaných **Kamilem Lhotákem**, jehož kresby dobových vznášedel a dědečků automobilů mu natolik učarovaly, že se nejrůznější létající mašiny a přibližovadla pokoušel kreslit do školního sešitu nebo bloku, ovšemže po svém. Koho by tehdy napadlo, že se o něm jednou bude hovořit jako o talentovaném kumštýři, který se úspěšně zabývá malbou, kresbou i grafikou s nejrůznějšími technickými náměty...

Na rozdíl od jiných mladíků ho láska k technice nepustila ani jako dospívajícího, a tak se vyučil nástrojařem. S usměvem dnes konstatuje, že ví, o čem maluje, neboť rozezná matku od nýtu. Technické kreslení zvládl na jedničku jak v profesním oboru, tak později při práci na litografiích. Touto grafickou technikou se vyjadřuje nejraději, i když též maluje akrylem či olejem. V promaštěných montérkách ale už drahně let nechodí. Má za sebou řadu samostatných i kolektivních výstav a jeho práce mají ve sbírkách milovníci tohoto druhu výtvarného umění v Evropě i zámorí.

Fascinace nejen rychlostí a romantikou

Dílo Petra Ptáčka není lehké zařadit do nějaké příslušné krabičky či šuplíku. Jeho kategorizaci si nejsou jisti ani sami kunsthistorici. Každopádně jeho obrazy jsou holdem především automobilovým závodníkům a technice 20. století. Sílu a dokonalost stro-

Kouzlo techniky uměleckýma očima

Petr Ptáček se narodil 16. října 1965 v České Lípě. Od roku 1991 žije a tvoří v Praze. V letech 1994 až 2002 pracoval jako odborný asistent v grafických dílnách AVU Praha, od roku 2004 je volným výtvarníkem. Zabývá se malbou, kresbou i grafikou. Maluje akrylem a olejem, v grafice užívá hlavně techniku litografie, kterou realizuje s litografem a akademickým malířem Martinem Boudou.

jů dává do kontrastu s něhou a křehkostí něžného pohlaví. Sám říká: „Obdivuji auta, letadla a ženy.“

Jak podotýkají recenzenti jeho díla, Ptáčka fascinuje rychlost a romantika závodních tratí. Miluje éru bugatek, které kroužily na závodních tratích ve dvacátých letech dvacátého století, kdy bojovala o vavříny i legendární **Eliška Junková**. Rád ztvárnil kupříkladu i neméně slavného **Františka Šťastného** na Jawě 350, závodní Škodu

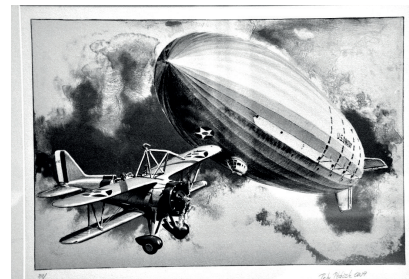
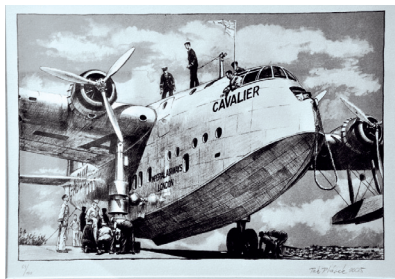
Octavia na trati Rallye Monte Carlo či unikátní sportovní Tatra 603. Maluje také parní lokomotivy a stíhací dvoupláštníky z 1. světové války, balony a vzducholodě i dívky, které takovou techniku obdivují.

Široký tvůrčí záběr

Petr Ptáček se zabývá knižní ilustrací, jeho soubor exlibris je ve sbírkách knihovny Národního muzea v Praze. Vynikl rovněž jako ilustrátor krabiček plastikových modelů autíček. Vytvořil spoustu novoročenek, například pro Autoklub BMV nebo prodejce automobilů značky Toyota. Známa je též jeho tvorba známek pro Českou poštu.

Svého času byl dokonce autorem etikety lahvi oblíbeného „alkoholu s lidskou tváří“ – Staré myslivecké.

Zveme čtenáře Sond na výstavu Petr Ptáček – Kouzlo techniky, která probíhá od 20. 6. do 15. 9. 2018 v prostorách kavárny K-Café na Senovážném náměstí 234, Praha 1.

Up

Potěšení
každý den

Cafeteria Gallery Beta – moderní on-line systém

**Chtějte víc než jen
spokojenost se
svým stávajícím
systémem benefitů.**

Gallery Beta

**Zvolte jedinečný, moderní a uživatelsky přívětivý
on-line benefitní systém na českém trhu, který
můžete neustále rozšiřovat o další potřebné funkce.**

Dopřejte svým zaměstnancům pocit svobody
výběru, rovnosti a motivujte je tak k většímu
pracovnímu výkonu a spokojenosti.

Ušetřete firmě náklady, využívejte efektivně čas strávený
výpočty, rozdělováním odměn a hodnocením zaměstnanců
a přemírou administrativy spojené se správou benefitů.

Sami si určete, jak bude Vaše Cafeteria vypadat. Co vše přes ni budete chtít
zaměstnancům prezentovat a nabídnout jako Vaše nadstandardní firemní benefity.

**Cafeteria Gallery
Beta v sobě spojuje
jednoduchou, přehlednou
a přitom sofistikovanou
on-line správu Vašich
benefitních programů.
Jde o efektní systém
s nekonečnou
přizpůsobivostí Vaším
konkrétním potřebám.**

Chcete vědět víc? / Zavolejte nám: 241 043 111 / Napište nám: gb@upcz.cz

Up

ČESKÁ REPUBLIKA

Zelený pruh 1560/99 | 140 00 Praha 4 | Telefon: 241 043 111 | Fax: 241 043 911 | E-mail: info@upcz.cz | www.upcz.cz

Předplatné na zkoušku – tři čísla za 100 Kč**sondyrevue**

Objednejte si doručování magazínu SONDY Revue až do domu nebo kanceláře. Za 100 Kč vám nabízíme předplatné na zkoušku – dostanete tři čísla od nejbližšího vydání.

Poté se můžete rozhodnout k dalšímu odběru.
SONDY Revue vychází 12x ročně.

DOČTETE SE:

- Na co máte nárok v zaměstnání
- Jak bránit svoje zájmy
- Jak přesvědčit šéfa argumenty
- Jak správně použít pracovní právo

Tento prestižní celostátní odborový magazín je určený nejen pro každého odboráře!

Dostanou se k vám informace, které opravdu jinde nenajdete!

V Právním servisu a v Paragrafech do kapsy najdete konkrétní odpovědi na své otázky.

Přednostně se zaměřujeme na změny, které přináší legislativa nejen v pracovním právu.

Těšíme se, že budete s obsahem magazínu SONDY Revue spokojeni!

Předplatné na zkoušku objednávejte na www.esondy.cz nebo telefonicky na 234 462 319.

www.e-sondy.cz

SONDY - revue pro sebevědomé zaměstnance a firemní kulturu
Vydavatel SONDY, s.r.o.

Adresa redakce a vydavatele:

nám. W. Churchilla 2,
130 00 Praha 3-Žižkov

Šéfredaktorka

JANA KAŠPAROVÁ,
tel.: 234 462 329,
e-mail: kasparova.jana@cmkos.cz

Editoři

PETR KOLEV,
e-mail: kolev.petr@cmkos.cz
PETR KORÁL,
e-mail: koral.petr@cmkos.cz

Sekretariát

tel.: 234 462 328, e-mail: sondy@cmkos.cz

Jazyková lektorka

JANA PLESKOTOVÁ

Grafické zpracování

Art director: JAROSLAV PLESL
Studio DTP, e-mail: sondy-dtp@cmkos.cz

Prodej knih, příjem inzerce

HANA HOFFMANNOVÁ,
tel.: 234 462 319, e-mail: sondy-odbyt@cmkos.cz

Objednávky a případné změny v předplatném

SONDY, s.r.o.,
nám. W. Churchilla 2, 130 00 Praha 3-Žižkov,
tel.: 234 462 328, e-mail: sondy@cmkos.cz

Distributoři

POSTSERVIS Praha,
na vybrané pošty dodává PNS

Podávání novinových zásilek povoleno
Českou poštou, s.p.,
Odstěpný závod střední Čechy, čj. 12901/98

Prosíme autory, aby uváděli svá rodná čísla.
Nevyžádané rukopisy se nevracejí.

SONDY, ročník XXVIII - ISSN 1802-906X,
INDEX 47003, MK ČR E17975

Vychází 12x ročně.

Číslo 8 vyšlo 9. srpna 2018.

Číslo 9 vyjde 13. září 2018.

BLAHOPŘEJEME VÝHERCŮM!

Tajenka křížovky v čísle 7/2018 zněla:

„Stop klišatům s našimi ponožkami“.

Výherci Michaela DVOŘÁKOVÁ, Brno;
Ivan PATÍK, Krnov; Luděk POHORSKÝ,
Vlašim; Renata LÁTROVÁ, Šternberk,
Pavel MACHEK, Šestajovice získávají od
společnosti Ráj ponožek dárkový balíček.

Zasláním znění tajenky dává její odesílatel souhlas nakladatelství a vydavatelství SONDY s.r.o. se zpracováním osobních údajů v rozsahu jméno, příjmení a bydliště odesílatele za účelem vyhodnocení soutěže o tajenku magazínu SONDY Revue. V případě vylosování bude výherce požádán o písemný souhlas s uveřejněním svého jména, příjmení a bydliště v magazínu. Osobní údaje o odesílateli budou SONDY s.r.o. evidovat nejdéle po dobu 1 roku a nebudou poskytnuty třetím osobám.

OBJEDNACÍ LÍSTEK

Počet výtisků

Předplacené výtisky posílejte na adresu:

Číslo účtu:

IČO, DIČ:

Jméno objednávajícího,
telefon, e-mail:

Datum a podpis předplatitele:
(u organizace i razítko)

☐ rok 2018 (540 Kč) ☐ 2. pololetí 2018 (270 Kč)

Žádám o zaslání: ☐ složenky ☐ faktury

www.upcz.cz

Gallery Beta

**Nejmodernější
on-line systém pro správu
zaměstnaneckých benefitů.**

Up Česká republika s.r.o. | Zelený pruh 1560/99 | 140 00 Praha 4
telefon: 241 043 111 | fax: 241 043 911 | e-mail: info@upcz.cz | www.upcz.cz

Potěšení
každý den

Příloha Právní servis

Znáte svoje práva
a povinnosti v zaměstnání?
Na co máte nárok jako
zaměstnanci a jako členové
odborů?
Co říká zákoník práce
a další právní předpisy?

**Na vše z pracovněprávní
oblasti, ale i na záležitosti
z některých oblastí práva
občanského se můžete
zeptat! Sondy Revue vám
nabízí svůj Právní servis,
který připravují vysoce
oceňovaní experti. V takto
ucelené a jedinečné podobě
právní poradenství nikde
jinde nenajdete!**

V rubrikách Právní
servis, Paragrafy
do kapsy a Aktuální
manuál pro
odborové organizace
najdete konkrétní
odpovědi na své
otázky.

Dotazy posílejte na adresu: koral.petr@cmkos.cz